

சங்கநூற் செல்வர்

பன்டிதமணி அருளம்பலவனுர்

நினைவு மலர்

சங்கநூற் புலவர்

பண்டிதர் அருளம்பலவனர்

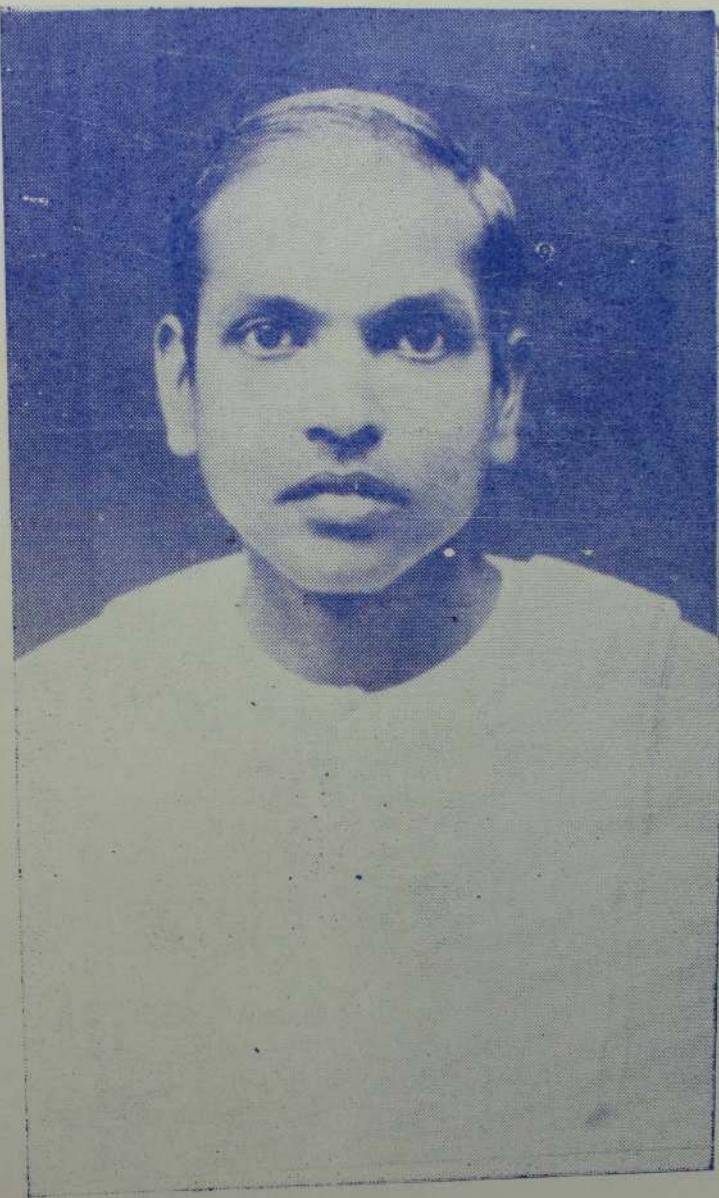
நினைவு மலர்

257966

பராபவ ஆணி 4

ஆனந்தா அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம்;

அமிர்டர்
சங்கநூற்செல்வர்
பண்டிதமணி சு. அருளம்பலவனுர் அவர்கள்

தோற்றும்: 11-4-1910

மறைவு: 20-5-1966

பண்டிதமணி சு. அருளம்பலவனூர் அவர்களின்

வாழ்க்கை வாலாறு.

பிறப்பு:-

யாழ்ப்பாணத்திற்கு அணித்தாயுள்ள தும், கடலாற் சூழப்பட்டதுமான காரை நகர் என்னும் கவின்பெறு பதியில், சைவ வேளாண் மரபில் சிவனடி மறவாச் சிந்தை யராகிய சுவாமிநாதன் என்பவருக்கும் அவரது பாரியார் சிதம்பரத்துக்கும் புத் திரங்க பண்டிதமணி அருளம்பலவனூர் அவர்கள், 1910-ம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் 11-ம் நாள் பிறந்தார். அயல்வீட்டுக் குழந்தையொன்று போய் இவரைக் கண்டதும் ‘அருளம்பலம்’ என்று பெயர் வைக்குமாறு கூறவே, தந்தையாராகிய சுவாமிநாதனும் களங்கமற்ற அக் குழந்தையின் வாயில் வந்த அப் பெயரையே சூட்டி மகிழ்ந்தார்.

இளமை:-

‘வினையும் பயிரை முளையிற் தெரியும்’ என்பதுபோல அருளம்பலவனூர் இளமையில் மிகவும் சுறுசுறுப்பாகக் காணப்பட்டார். அயல்வீட்டுப் பிள்ளைகளோடு எந்நேரமும் வினையாட்டில் விருப்புடையராகவும், குறும்புத் தனத்தில் கூடியவராகவும் விளங்கினார். குழந்தை அருளம்பலவனை ரின் சாதகக் குறிப்பைத் தந்தையார் பார்ப்பித்தபோது சோதிடர் அவரது அறி வாற்றலையும், புகழையும் பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறினார். அறிவறிந்த மகனைப் பெற்ற தந்தையும் தாயும் மகிழ்ச்சியடைந்தார் கள். இறைவன் பொருள்சேர் புகழைப் பெற்றேர் தேவார திருவாசகங்கள் மூலம் பாடிப்பரவும்போது, குழந்தையாகிய அருளம்பலவனூர் அருகில் இருந்து அன்போடு கேட்பது வழக்கமாகும். இதன் பயனாக குழந்தையுள்ளத்தில் சிவபக்தி நானும் வளர்ந்தோங்கியது.

கல்வி:-

அருளம்பலவனூர் பள்ளிக்குச் செல்லும் பருவத்தையடைந்ததுப், தந்தையார் மகனுக்கு முறைப்படி வித்தியாரம் பஞ்செய்வித்து, அயலினுள்ள அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வி யைக் கற்கவிட்டார். அருளம்பலவனைரின் பதினேராம் வயதில் அவரது அருமைத் தந்தையார் சுவாமிநாதன் அவர்கள் காலமானார். ‘தந்தையொடு கல்விபோம்’— என்ற நிலைமைக்கு இடமளிக்காமல் தாயாராகிய சிதம்பரம் அம்மையார் கணவனின் பிரிவுத் துன்பத்தைச் சுகித்துப் பிள்ளையைப் படிக்கவைப்பதில் கண்ணுங்கருத்து மாக இருந்தார். சைவசமயச் சூழலில் கல்வி கற்பிக்க எண்ணிய தாயார், அருளம்பலவனைரைச் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையில் சேர்த்தார். ஆசிரியர்களான பேரம்பலம், விசவலிங்கம், பஞ்சாட்சர ஐயர், விசவலிங்கச் செட்டியார் என்போர் அருளம்பலவனைரின் விசேட ஆற்றலைக் கண்டு பெருமைப்பட்டார்கள். தாயார் நோய் வாய்ப்பட்டுப் படுக்கையில் இருந்தபோதும், ‘சிவசிவ’ என்று இறைவன் திருநாமங்களை உச்சரிப்பதில் தவறுவதேயில்லை. அருளம்பலவனைருக்கு உறுதுணையாக இருந்த தாயார் சிதம்பரம் அம்மையாரும் கணவனைப் பின்பற்றிக் காலமானார்.

அருளம்பலவனூர் ஸ்ரீமத். சி. சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் முறையாகத் தமிழ் கற்றூர். இவரது ஆராய்வுத் திறனையும், கல்வி நாட்டத்தையும் கண்ட தேசிகர் அவர்கள், மேன்மேலும் அருளம்பலவனை ருக்குத் தமிழில் ஆர்வத்தையூட்டினார்.

‘உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும் பிற்றைறநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே’

என்ற பாண்டியன் அறிவுடைய நம்பியின் கருத்துக்கேற்ப அருளம்பலவனுர் குரு விடத்தில் பயபக்தியோடும், பணிவோடும் பாடங் கேட்டார். தமது பரந்த புலமைக்கும் ஆழ்ந்த அறிவிற்கும் தேசிகர் அவர்களே காரணமாவர் என்று பிற்காலத்தில் பண்டிதமணி அவர்கள் பலமுறை சொல்லியதோடு, அன்றை அன்று போல என்றும் போற்றி வணங்குமியல் புடையராகவும் விளங்கினார்.

ஆசிரியப் பயிற்சி:-

அருளம்பலவனுர் தமது பதினெட்டாம் வயதில் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் சேர்ந்து இரண்டாண்டுகள் பயிற்சி பெற்றார். பயிற்சி பெறும்போது இலக்கியம், கணிதம், ஓவியம், கைப்பணிப் பாடங்களில் மிகவும் திறமையுள்ளவராகக் காணப்பட்டார். அருளம்பலவனுருக்கு கலாசாலையில் தமிழ் ஆர்வத்தை வே. மகாலிங்க சிவத்தம்பி அவர்கள் ஊட்டினார்கள். அதன் பயனாகப் பண்டிதமணி அவர்கள் 1929-ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் நடத்தும் பிரவேச பண்டிதர் பரீட்சையிலும், அடுத்த ஆண்டில் பாலபண்டிதர் பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்தார்.

ஆசிரிய சேவை:-

பயிற்சிபெற்று வெளியேறிய அருளம்பலவனுர் முதன்முதலாகக் காரைநகர் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையில் ஏழு ஆண்டுகள் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி னார். மாணவர்களுக்கு அறிவுட்டியதோடு உடன் பயிற்றும் தம் குருவாகிய ஸ்ரீமத். சி. சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் சந்தேகங்களைக் கேட்டுத் தெளிந்து கொள்வார். ஓவியக் கலையில் சிறந்து விளங்கிய அருளம்பலவனுர் 1931-ல் அதற்குரிய பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்தார்.

இல்லறம்:-

காரைநகரில் நீலிப்பந்தனை என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்த க. நல்லதம்பி என்பவருக்கும் அவரது பாரியார் சிவகாமிப்

பிள்ளைக்கும் இரண்டாவது புத்திரியாகப் பிறந்தவரும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவருமாகிய விஜயசுவந்தர அம்மாவை 1935-ம் ஆண்டில் அருளம்பலவனுர் அவர்கள் வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்று இல்லறத்தை இனிது நடத்தினார். 1936-ம் ஆண்டில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பண்டிதர் பரீட்சையில் திறமையாகச் சித்தியடைந்து ஈழத்தின் புகழை நிலைநாட்டினார்.

ஆராய்ச்சி:-

மறைமலை அடிகளாரின் அறிவாற்றலை நன்குணர்ந்த அருளம்பலவனுர் அவர்கள், அவரது மூலஸ்பாட்டாராய்ச்சியுரை, பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரை என்பவற்றை முன்மாதிரியாகவும் பெரும் பொருளாகவும் கொண்டு பழந் தமிழ்ச் சங்க நூல்களை ஆராயத் தொடங்கினார். அதன் பயனாக திருமுருகாற்றறப்படையாராய்ச்சியுரை எழுதி வெளியிட்டார். அண்ணைமலைப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களான பண்டித ந. மு. வெங்கடசாமி நாட்டார் அவர்களும், திரு. சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்களும், திரு. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை அவர்களும் அருளம்பலவனுருக்கு நன்கு அறிமுகமானார்கள். 1937-ம் ஆண்டில் பண்டிதமணியின் பெரும்பானைற்றறப்படை ஆராய்ச்சியுரையும் வெளிவந்தது. 1938-ல் அருளம்பலவனுரும் அவரது பாரியாரும் புத்தளம் நுரைச்சோலையில் உள்ள அரசாங்க பாடசாலையில் ஆசிரியர்களாகப் பதவி ஏற்றனர். தலைமையாசிரியராகப் பணியேற்ற அருளம்பலவனுர் நான்கு ஆண்டுகள் சேவை செய்தபின் கொட்டாஞ்சேனை அரசாங்க பாடசாலைக்கு மாற்றப்பட்டார்.

சில மாதங்களில் உலக மகா யுத்த நெருக்கடி காரணமாகப் பண்டிதமணியும் பாரியாரும் காலி உயர்தர அரசாங்க கலாசாலைக்கு மாற்றம் பெற்றனர். 12 ஆண்டுகள் அங்கு கடமையாற்றினார்கள். இக்காலத்திலேயே மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அச்சிடுவித்த பதிற்றுப்பத்துக்கு ஒர் ஆராய்ச்சியுரை எழுத முற்பட்டார். இவ்வரையை எழு

துங்கால் ஊக்கமளித்தவர்கள் ஸ்ரீமத் சி. சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவர்களும், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுமாவர். அச்சிடுமுன் செவ்வனே பார்வையிட்டு உதவியவர் அருளம்பலவனுரின் நெருங்கிய நண்பரான தும்பளை வித்துவான் க. கிருஷ்ணபிள்ளையவர்களாகும்; ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபட்ட நேரம் தவிர எஞ்சிய காலத்தில் ஆராய்ச்சியுரை எழுதுவதில் ஈடுபட்டும், பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரையைப் பூர்த்திசெய்யப் பண்டித மணிக்குப் பதினான்கு ஆண்டுகள் கழிந்தன. அருளம்பலவனுரும் பாரியாரும் காவியில் இருந்து மாற்றம் பெற்று களுத்துறை அரசாங்க பாடசாலையில் ஐந்தாண்டுகள் கடமை புரிந்தனர். இங்கலவரத்தில் இருவரும் மயிரிழையில் உயிர் தப்பினர்: 1959-ல் அருளம்பலவனுரும் பாரியாரும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு மாற்றம் பெற்றனர். ஆராய்ச்சியுரையில், 2-ம் 3-ம் 4-ம் 5-ம் பத்துக்களைத் தொகுத்து முதற் பாகமாக அருளம்பலவனுர் 1960-ம் ஆண்டு ஆனந்தா அச்சகத்தில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

பேரறிஞர்களின் தொடர்பு:-

1960ல்-ல் தமிழ் நாட்டுப் பேரறிஞர்களைச் சந்தித்து உரையாடவும், தலங்களைத் தரிசிக்கவும், விரும்பிய அருளம்பலவனுர் தமது நான்காவது மகனுடன் தென்னிந்திய யாத்திரையைத் தொடங்கி அடை. அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர், பன்மொழிப்புலவர் தெ. பெர. மீனாட்சிசுந்தரனார் அவர்களையும் தமிழ்விரிவுரையாளர் வித்துவான் மு: அருணேசலம் பிள்ளை அவர்களையும், மகாவித்துவான் சு: தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களையும், வித்துவான் க. வெள்ளொவாரணனார் அவர்களையும், சென்னைப் பச்சையைப்பன் கல்லூரித் தமிழ்த்துறைத் தலைவர், டாக்டர், மு: வரதராசனார் அவர்களையும், துணைப் பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் அவர்களையும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் டாக்டர், மா. இராசமாணிக்கனார் அவர்களையும், தமிழ்ப் பேராசிரியர் — சொல்லின் செல்வர் — R. P. சேதுப்பிள்ளை அவர்களையும்

உரையாடியதுடன், அன்னரின் நன்மதிப் பையும் பெற்று, விருந்தினராகவும் விளங்கினார். சொல்லின் செல்வர் சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரையைப் பெற்றும் பாராட்டியதுடன், சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பாடநூலாக்குவதாகவும் உறுதியளித்தார். ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பாகவே சேதுப்பிள்ளையவர்கள் காலமானார்கள்.

பாராட்டு விழா:-

1961-ம் ஆண்டு ஸ்ரீ லங்கா சாகித்தியமண்டலத்தினர், அருளம்பலவனுரின் பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரையைக் கெளரவித்து ரூபா ஆயிரம் பரிசளித்தார்கள். காரைநகர் மக்களும், ஏனைய தமிழ்றிஞர்களும் சேர்ந்து இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் கலாநிதி, க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி, நடராசாநாபக மண்டபத்தில் 8-10-61-ல் ஓர் பாராட்டு விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தினார்கள், அருளம்பலவனுரை அவரது இல்லத்திலிருந்து மேளவாத்தியத்துடன் ஊரவலமாக அழைத்துச் சென்றனர். விழாவில் பல பேரறிஞர்கள் கலந்து கொண்டு பாராட்டுரைகள் வழங்கினர் ஈழநாடு பத்திராதிபர் கே. பி. ஹரன் அவர்கள் அருளம்பலவனுருக்குப் பொன்னைடை போர்த்தியதுடன் பண்டிதமணி, சி. கணபதிப்பிள்ளை பொற்கழியும் வழங்கிக் கெளரவித்தனர். அன்றைய விழாவில் அருளம்பலவனுருக்குச் 'சங்கநூற் செல்வர்' என்ற பட்டமும் வழங்கப்பட்டது.

சத்திர கிசிச்சை:-

1962-ம் ஆண்டு அருளம்பலவனுர் நோய்வாய்ப்பட்டார். குடலில் ஏற்பட்ட நோய்காரணமாக யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப் பட்டார்: டாக்டர். மயில்வாகனம் அவர்கள் அருளம்பலவனுரைப் பரிசோதித்துச் சத்திர கிசிச்சை செய்ததன் பயனாக அருளம்பலவனுர் சுகமடைந்து மீண்டும் தொடர்ந்து பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரையை அச்சிடுவதில் முனைந்தார்.

2-ம் பாகம் வெளியீடு:-

இலங்கை சாகித்திய மண்டலம் பரிசு லாக வழங்கிய ரூபா ஆயிரமும், காரை நகர் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தினர் பொற் கிழியாக வழங்கிய ரூபா முந்நூறும், யாழ்ப்பானம் ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் வழங்கிய ரூபா இருநூறும் அருளம்பலவஞ்சூக்குப் பதிற்றுப்பத்து 2-ம் பாகத்தை அச்சிடுவதற்கு ஓரளவு உதவியது. அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழக மும், யாழ்ப்பானம் ஆரியதிராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கமும் பதிற்றுப் பத்து ஆராய்ச்சியுரை முதற்பாகத்தைப் பாடப் புத்தகமாக அங்கீகரித்தமை அருளம்பலவஞ்சீன் ஆர்வத்தை மேலும் தூண்டியது.

பண்டிதமணி:-

யாழ்ப்பானம் ஆரியதிராவிட பாஷாபி விருத்திச்சங்க ஆதரவில் வண்ணை வைத் தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் பதிற்றுப் பத்து ஆராய்ச்சியுரை 2-ம்பாக வெளியீட்டுவிழா சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது. தலைமையுரையில் ஆறுமுக நாவலர் அடிச்சுவட்டைப் பின் பற்றி அருளம்பலவஞ்சீ செய்துள்ள ஆராய்ச்சி மிக நுணுக்கமாக அமைந்துள்ளதென்றும், யாழ்ப்பானம் கண்டறியாத ஒரு மகத்தான் சாதனையென்றும், திரு. வைத்தியநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டு ‘பண்டிதமணி’ என்னும் பட்டத்தை அளித்தார்கள்; வடபகுதி உதவி வித்தியாதிபதியான திரு. சி. உ. சோமசேகரம் அவர்கள், பதிற்றுப்பத்துக்குக் காரணமாக விளக்கிய சேரமன்னரின் இலைச்சினையாகிய ‘வில்’ பொறிக்கப்பட்ட தங்கப் பதக்கத்தை அருளம்பலவஞ்சூக்குச் சூட்டிக் கொரவித்தார்கள். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், பண்டிதமணி, அருளம்பலவஞ்சைப் பற்றிப் பாராட்டிப்பேசி னர்கள்.

தலையாத்திரை:-

பண்டிதமணி அருளம்பலவஞ்சீ திருவாசக ஆராய்ச்சியினை எழுதமுற்பட்டார். அதன் பயனாக திருவாசகத்தில் வரும் தலங்களை நேரில் தரிசிக்கவும், படங்களைச்

சேர்க்கவும் விருப்பிய பண்டிதமணியவர்கள் தமது பாரியாரையும் இரு மக்களையும் அழைத்துக்கொண்டு 1964-ம் ஆண்டு மார்க்கழியில் இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டுப் பலதலங்களையும் தரிசித்தார். எதிர்பாராதவகையில் சோரப்புயற் காற்றினால் பாம்பன் பாலம் தகர்க்கப்பட்டு விட்டது. இதனால் பண்டிதமணியும் குடும்பத்தினரும் நீண்டநாட்களுக்குத் தமிழகத்தில் தங்கவேண்டியதாயிற்று. காஞ்சிபுர ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள், ஆதீனமகாசநந்தானப் புலவர்ச. கு. அருணசலம், அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் வித்துவான் அருணசலம்பிள்ளை, தண்டபாணி தேசிகர், வெள்ளொவாரணார், திருப்பனந்தாள் கல்லூரி அதிபர் வெங்கடராமமையர் ஆகிய பேரறிஞர்களோடு தொடர்பு கொண்டு, விருந்தினராகவும் திகழ்ந்து தமது சந்தேகங்களைத் தெளிந்து கொண்டார். காஞ்சிபுரம் ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள், பண்டிதமணியின் திருவாசக ஆராய்ச்சியின் ஆழ்ந்த புலமையைக் கண்டு அவரை ‘மாணிக்கவாசகர்’ என்றே அழைத்துப் பாராட்டினர்கள். 1965-ம் ஆண்டு தை 20-ம் நாள் பண்டிதமணியும் குடும்பத்தினரும் விமான மூலம் தாயகம் திரும்பினர்.

திருவாசக ஆராய்ச்சி--

திருவாசக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபாடு கொண்ட பண்டிதமணியவர்கள், அல்லும் பகலும் உரையெழுதுவதில் முனைந்தார்; அதனால் அவரது உடல் நலம் குன்றியது; ஆயினும் உரையை திருச்சதகம் வரை பூர்த்தி செய்த பண்டிதமணியவர்கள் சன்முகநாதன் அச்சகத்தில் கொடுத்து அச்சிடுவித்தார். அச்சக் திருத்தங்களை நோய் வாய்ப்பட்டும் அயராது செய்து வந்தார். பெரியாஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப் பட்டு படுக்கையில் இருந்தபோது தம்மைப் பார்க்கச் செல்லும் அறிஞர்களிடம் திருவாசக ஆராய்ச்சியுரை பற்றிய சந்தேகங்களையே வினாவிக்கொண்டிருப்பார். பண்டிதமணியின் நிலை கவலைக்கிடமானது:

மறைவு:-

1966-ம் ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் 7-ம் நாள் (20-5-66) வெள்ளிக்கிழமை

அதிகாலையில் பண்டிதமனி அருளம்பலவனார் அவர்கள், மனைவி மக்களும், உற்றரூபர்வீனரும் தமிழனையும் அலறித் துடிக்க இறைவன் திருவடி நீழலையடைந்தார்கள்.

எச்சம்:-

பண்டிதமனியவர்களின் பூதவுடல் அழிந்தாலும் அன்றாது புகழுடம்பு, தமிழ் மொழியளவரையும் நின்று நிலை பெறும், இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், சேனவரையர், பரிமேலழகர் போன்று அருளம்பலவனாரும் தமது ஆராய்ச்சியரையால் அழியாப் புகழைத் தேடிக்கொண்டார். அவர் எழுதிய திருமுருகாற்றுப் படை ஆராய்ச்சியரை, பெரும்பானுற்றுப்படை ஆராய்ச்சியரை, பதிற்றுப் பத்து ஆராய்ச்சியரை, திருவாசக ஆராய்ச்சியரை முதலான நூல்களும், காலத்துக்குக் காலம் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதியது விய கட்டுரைகளும், வானைவிப் பேச்சுகளும், என்றும் அழியாச் சின்னங்களாக விளங்கி, அவரை என்றும் நினைவுபடுத்திக்

கொண்டே இருக்கும் என்பதற் கையில்லை:

‘தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காணப்படும்’ — என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கு உரை வகுத்த பரி மேலழகர், எச்சம் என்பதற்கு, ‘பிள்ளைகள்’ என்று பொருள் குறித்துள்ளார். பண்டிதமனி அருளம்பலவனாரும் அறிவு நிந்த நன்மக்களாக அறுவரைப் பெற்றெடுத்த பெருந்தகையாக விளங்கிப் பரி மேலழகர் உரையை நிறைவுபடுத்தி யள்ளார் என்றால் மிகையாகாது.

‘வையத்துள் வாழ்வாங்குவாழ்பவன்வானு தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்’ [றையும்

— என்ற தமிழ்மறைக்கு இலக்கியமாக விளங்கிய பண்டிதமனி அருளம்பலவனார் அவர்கள் இறைவனேடு இரண்டிறக் கலந்தமை குறித்து ஆறுதலுறுவோமாக.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க பண்டிதமனி அருளம்பலவனார் புகழ்!!

டாக்டர் மு. வரதராசன்

தமிழ்ப் பேராசிரியர், பச்சையப்பர் கல்லூரி.

‘பதிற்றுப்பத்து முதலியவற்றிற்கு ஆராய்ச்சியரை இயற்றியவரும், சங்கநூல்களில் பயிற்சி மிக்கவரும், பண்பாடு மிக்கவரும் ஆகிய பண்டிதமனி அருளம்பலவனாரின் ஆன்மா அமைதியறுக. இறைவன் திருவருள் நிழல் நல்குக.

வித்துவான் க. வெள்ளோரணன்

துணைப்பேராசிரியர், அண்ணமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

என்கெழுத்தை நண்பராகிய பண்டிதமனி ச. அருளம்பலவனார் அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்த துயரச் செய்தி கேட்டுத் துணுக்குற்றேன். ஆழ்ந்த தமிழ்ப் புலமையும், உரைத் திறனும் வாய்ந்த அவர்கள், யாவரோடும் இனிமையாகப் பழகும் நல்லியல்பு வாய்ந்தவர்கள்; அடக்கமும் அமைதியும் உடையவர்கள்; நண்புக்கு இனியவர்கள். அவர்களது பிரிவு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். அவர்களது பிரிவால் வருந்தும் குடும்பத்தார்க்கு எங்களது ஆழ்ந்த துயரத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

“புகழால் நிலைத்து விட்டாய்! ”

வித்துவான் சொ: சிங்காரவேலன் M. A. Dip Ling.
மொழியியல் துறை, அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

பழுத்த புலமை வாய்த்தோனே!
பைந்தமிழில் எமைத் தோய்த்தோனே!
விமுத்த வத்தின் மேலோரும்
விழையும் நுண்புல நாலோனே!
இழுத்தே நெஞ்சைப் பினைப்போனே!
இதயத் தொடுதமிழ் அணைப்போனே!
வழுத்தும் அருளாம் பலவோனே!
வானு டின்றே சென்றனயோ!

(1)

நீயும் நானும் கண்டதிலை;
நீள்தமிழ்ச் சுவையால் தொடர்வுற்றேரும்;
தாயும் சேயும் கலங்கிடவே
தனித்துத் துறக்கம் புக்களையோ?
ஏயும் பதிற்றுப் பத்தினுக்கே,
இனி, யார் உனைப்போல் ஆய்வுரையை
வேயும் திறமும் நலமுமிவண்
வேறூச் செய்யும் வீறுடையார்?

(2)

காரை நகரிற் பல்லாண்டு
கற்றேர் செம்மல். நீவாழ்ந்து,
வேரைக் காத்துத் தமிழ்ப்பயிரை
விண்ணைடளவும் நெடிதுயரச்
சீரைப் பாய்ச்சி வளர்த்தக்கை
செந்தமிழ் வரலா றுள்ளளவும்
பாரைத் தெளிவித் திடுமன்றே?
பாவல! இந்நாள் சென்றுயே.

(3)

அழகிய தமிழிற் கடிதங்கள்
அன்பே தவழத் தருவாயால்:
பழகிய நெஞ்சிற் தமிழ்மையினைப்
பதித்தே இன்பஞ் சரப்பாயால்;
குழக! நின் முதுமைக் கோலத்தும்
குளிர்தமிழ் இளமை கொண்டாயால்;
இழந்தத னல்இன் ரெமக்கெல்லாம்
கறில் துயரமும் தந்தனையே.

(4)

காவிரி யன்ன வளமுடையாய்!
 கங்கையைப் போன்ற தெளிவுடையாய்!
 பூஷி சோலைத் தமிழ்நாட்டைப்
 போன்றே யணைதற் கெளிமையினாய்!
 மாவிரி மலர்போல் நெஞ்சுடையாய்!
 மணக்கும் கவிதைத் திறனுடையாய்!
 பாவிரி பைந்தமிழ்ப் பாவலனே!
 படியிதிற் புகழால் நிலைத்துவிட்டாய்!

(5)

சங்கத் தமிழின் உரைகளிலே
 சலியா மல்நீ வாழ்கின்றூய்;
 எங்கும் பழகியஅன்பர் மன
 ஏக்கத் துடிப்பில் வாழ்கின்றூய்;
 தங்கும் சீரிய மைந்தர் மனம்
 தவழ்ந்தே பண்பால் வாழ்கின்றூய்;—
 எங்கே உணி, யாம் பிரிந்துள்ளோம்?
 என்றே அமைதி கொள்கின்றேம்.

(6)

பண்பின் நிலவே! தமிழ்ப்புனலே!
 பாவியல் பொழியும் கருமுகிலே!
 நண்பின் சிறந்த செங்கதிரே!
 நாயகன் சிவனடி மறவாத
 வண்மை தழையும் திருவாளா!
 வாய்மை அருளம் பலப்புலவு!
 உண்மை! எமது நெஞ்சிலெல்லாம்
 ஒளியாய்ச் சுடராய் நிற்கின்றூய்!

(7)

தலைவரை யிழந்த குடும்பத்தின்
 தணியாத் துயரம் தணிவிக்கும்
 நிலைமையும் எமக்காம்:— “அன்புடையீர்!
 நீணில மிதனுள் அவர்தந்த
 கலையின் பனுவற் புகழுள்ளே
 கலந்தே யவர்தாம் வாழ்கின்றூர்!
 அலைசேர் சடையான் திருவழிகள்
 அன்புற வாழ்த்தி அமைவோமே!”

(8)

உரையாசிரியர்கள் வரிசையில் சங்கநூற் செல்வர், அருளம்பலவனர்

கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் M. A. Ph. D.

விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.

சிறுக்கை எழுதினால், அதனைப் படிப் போர் பலர், பழைய இலக்கியம் ஒன்றற்கு ஆராய்ச்சியரை எழுதினால் அதனைப் படிப் போர் சிலரே. அத்தகைய நூல்கள் விலை போவதும் குறைவே. சிறு கடையில் ஆயிரம் பிரதிகள் பத்து மாதத்தில் அழியலாம். ஆனால் ஆராய்ச்சியரையில் ஆயிரம் பிரதி விலைபோகப் பத்து ஆண்டுக்கு மேற் செல்லும். எனவே இதனையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது, திருமுருகாற்றுப்படை, பெரும்பானைற்றுப்படை, பதிற்றுப் பத்து, முதலிய பழைய இலக்கியங்களுக்கு ஆராய்ச்சியரை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார் பண்டிதர் அருளம்பலவனர். இவற்றுட் பசிற்றுப்பத்துரை சாகித்தியமண்டலப் பரிசில் பெற்றுப் பலவிதத்தில் தலைசிறந்து விளங்குகின்றது. எட்டுத் தொகை பத்துப்பாட்டு நூல்களிலே பதிற்றுப் பத்து ஒன்றனுக்கே இதுவரை முறையான உரை வெளிவரவில்லை. காரணம், இவ்விலக்கியங்களுள் மிகவும் கடினமானது பதிற்றுப்பத்தே: பழைய தமிழ்ச் சொல் வடிவங்களையும் வழக்குகளையும் கொண்டு விளங்கும் இந்நூலுக்கு உரையெழுத இந்தியாவில் எவருக்கும் துணிவு வரவில்லை. இவ்வாறு பிறர் இறங்குவதற்குப் பின்வாங்கிய ஒரு துறையில் ஈடுபட்டு, பல ஆண்டுகள் முயன்றதன் பயனுகப் பதவரை, முடிபு, ஆராய்ச்சியரை, பழைய வுரை, ஒப்புமைப் பகுதி, மேற்கோள் என்று ஆறு பிரிவில் பதிற்றுப்பத்து உரையை வெளியிட்டுள்ளார். ஒரு நூலுக்கு, அதுவும் பழைய இலக்கிய நூலுக்கு, ஆராய்ச்சியரை எழுதுவதாயின் பழைய இலக்கிய நூற் பயிற்சியும், இலக்கண அறிவும் நிரம்பத் தேவைப்படும். ஆசிரியருக்குச் சங்க இலக்கியம், காவியங்கள், புராணங்கள் முதலிய இலக்கியங்களிலும் தொல்காப்பியம் நன்னூல் போன்ற இலக்கணங்களிலும் உள்ள பரந்த அறிவை

பதிற்றுப் பத்து ஆராய்ச்சியரை தெளிவாக்க காட்டுகின்றது.

சம்நாடு உரையாசிரியர்களுக்குப் பேர்போனது. ஈழத்து உரையாசிரியர்கள் வெளியிட்ட உரைகள் இன்றும் கற்றேரால் போற்றப்படுகின்றன. சிவஞானசித்தியாருக்கு உரையெழுதிய ஞானப்பிரகாச முனிவர் தொடங்கி, கூழங்கைத்தம்பிரான், ஆறுமுகநாவலர், ஆறுமுகத்தம்பிரான், வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை, உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப்புலவர், புலோலி குமாரசாமிப் புலவர், வல்வை வைத்தியவிங்கம் பிள்ளை, புலோலி முத்துக்குமாரசாமிக் குருக்கள், ஆசிரியர், வே. சிதம்பரப்பிள்ளை, புலோலி வைத்தியவிங்க தேசிகர், இனுவில் அம்பிகைபாகர், சுன்னகத்துக் குமாரசாமிப் புலவர், சிவப்பிரகாச பண்டிதர், சிதம்பர ஐயர், காசிவாசி செந்திநாத ஐயர், புலோலி வித்துவான் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை, ஏகாம்பரப் புலவர், திருவிளங்கம், சிவபாதசந்தரம், நவநீத திருட்டின பாரதி, கணேசையர் வரை பலர் பல இலக்கண இலக்கிய நூல்களுக்குச் சிறந்த உரை எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலுள்ள பல அறிஞர் இவர்களிடம் வந்து கற்றுத் தாழும் உரைகள் எழுதியிருக்கிறார்கள். நாவலர் பதிப்பு, தாமோதரம்பிள்ளை பதிப்பு என்பனபோல சமுத்துப் பெரியார்களின் உரை என்றால் தமிழகத்தில் அவ்வுரைகளுக்குத் தனி மதிப்பு உண்டு. சமுத்து அறிஞரைப் போலத் தமிழ் இலக்கணத்தை நன்றாகப் படித்தவர்கள் தமிழகத்திற் கிடையாது. இதனாலேயே சமுத்துத் தமிழ்ச் சாங்கேர் சிறந்த உரைகளை எழுதும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தனர். அந்த வழியிலே வந்த பண்டிதர் அருளம்பலவனரூம் தென்னகத்திலுள்ள அறிஞர் பலரும் போற்றும் சிறந்த ஆராய்ச்சியர்களை வெளியிட்டு சமுத்துக்

தமிழருக்கு அழியாப்புக்கழைத் தேடித் தந் திருக்கின்றார்.

இன்று தென்னிந்தியாவிலே திருக் குறள், புறநானாறு, குறுந் தொகை போன்ற பழைய இலக்கியங்களுக்குத் தெளி வரைகளும், விளக்கவரைகளும், குறிப் புரைகளும் வெளிவருகின்றன. படிப் போர் உள்ளத்தில் மயக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடிய இவ்வரைகளில் எவ்வித தெளி வோ, விளக்கமோ, குறிப்போ, ஆராய்ச்சியோ கிடையாது: பண வருவாயைக் கருதிக் குறைந்த விலையில் அச்சிடப்படும்

இவ்வரைகளால் எவ்விதப் பயனுமில்லை; நூல்களின் மூலத்திலேயே எவ்வளவோ பிழைகள் ஏற்பட்டுச் செய்யுட்கள் உருமாறிச் சிதைந்து போகின்றன. இத்தகைய தொரு சூழ்நிலையிற் பயன்படக் கூடிய ஆராய்ச்சி உரைகளை, என்றும் நிலைக்கக்கூடிய உரைகளை எமக்கு அளித்த பண்டிதர் அருளம்பலவனுரை எவ்வாறு பாராட்டுவதெனத் தெரியவில்லை. அவரால் எழுதப்பட்ட, ஆனால் இதுவரை வெளிவராத பிற ஆராய்ச்சியுரைகளையும் அச்சிட்டு வெளியிடுவது நாம் அவருக்குச் செய்யக் கூடிய கைம்மாருகும்.

மதினுட்பம் மறையாத மாமேதை

வித்துவான், பண்டிதர். க. கிருஷ்ணபிள்ளை,

செந்தமிழ் இலக்கியக் கடவின் மிக்க ஆழத்துள்ளன சங்க இலக்கியங்கள்; அச் சங்க இலக்கியங்களுள் நிறைந்து கிடப் பன பண்டைச் செந்தமிழ்ச் சான்றேரின் கருத்துக்களாகிய ஒளிகாலும் விலையுயர்ந்த முத்துக்கள்.

நுனிப்புற் கறித்தாற் போன்று, செந்தமிழ் இலக்கியக் கடவின் மேற்பாகத்தே விரைந்து சென்று உல்லாச யாத்திரையாளர் இன்று பல்லோராவர்; அவர்க்கு அம் முத்துக்கள் புலப்படுவனவல்ல; மிக்க ஆழத்தே சென்று மூழ்கி, இலக்கணம், தருக்கம் ஆகிய கண்கொண்டு நோக்கு வோர்க்கே அனவ புலப்படுந் தகையன். அத்தன்மையாளர் இன்று சிலரேயாவர்; அவருள்ளும் அவற்றை எடுத்து யாவரும் விளங்க இயம்பும் ஆற்றல் பெற்றேர் மிகச் சிலரேயாவர்; அவ்வாறு உரைப்பதோடமையாது, அவற்றை எழுதி வெளியிட்டு பிறர்க்குக் காட்டிப் பயன்பெறச் செய்யும் வன்மை மிக்கோர், அவருள் கைவிரல் மடித் தெண்ணத்தக்க அத்துணைச் சில்லோரே யென்று செப்பலும் வேண்டுமோ!

சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றுக என்னப்படும் பதிற்றுப்பத்து என்றும் நூலிற்

கிடைக்கப்பெற்ற செய்யுள்களுக்கு பண்டையுரைகளையுந் தமுவி ஆராய்ச்சியுரையொன்றை எழுதி வெளியிட்டவர், எமதரிய நண்பர், பண்டிதர் ச. அருளம்பலம் அவர்களாவர். அவரின் நுண்மானுழைபுலத்திற்குப் பிற ஆராய்ச்சியுரைகளும் சான்றுவனவேனும், இஃதொன்று அதை வலியுறுத்தி அரண் செய்யும் அசையாத சான்றுகும்.

அவரது மறைவு செந்தமிழ் உலகிற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பெரியதோறிழப்பேயென்றல் மிகையாகாது. அவரது தூதவுடல் மறையினும், மதிநுட்பம் என்றும் அழியாது விளங்கும்.

அவரைப் பிரிந்து மிக்க அல்லர் எய்தும் அவரது பாரி, மக்கள், உறவினர்க்குத் தமிழ்வாணர் பெரிதும் தம் அநுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதோடமையாது, அவர் சந்ததியார் நல்வாழ்வெய்தவும், அவர் ஆன்மா சாந்தியடையவும் இறைவணைவேண்டுவதும் இன்றியமையாத கடப்பாடேயாகும்.

கபம்.

அடக்கமும் அறிவும்

சி. தில்லைநாதன் B. A. Hons., M. A. (Cey.)

விரிவரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், பேராதனை.

பண்டிதமணி அருளம்பலவனுரை நான் சந்தித்திருக்கிறேன். எனிமை, இனிமை, தன்னடக்கம், குருபக்தி, இறைபக்தி, தமிழ்ப் பற்று ஆகியவை நிறைந்ததோர் அறிஞர் அவர். ‘கதம் காத்துக் கற்று அடங்கி’, ‘நிறைகுடம் தளம்பாது’ என்ற உண்மைக்கு ஏற்றதோர் எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்ந்த அவ்வறிஞர் மறைந்து விட்டது தமிழுலகுக்கு ஒரு பேரிழப்பாகும்.

அருளம்பலவனுரின் வரலாற்றின் அறிய விழைந்து அவர் வெளியிட்ட பதிற்றுப் பத்து ஆராய்ச்சியுரைகளின் வாழ்த்துரைகளைத் துருவிய் பார்த்தேன். நூல்களுக்கு அணிந்துரைகளும் வாழ்த்துரைகளும் வழங்குவோர் நூலாசிரியர்களின் இயல்புகளையும் வரலாறுகளையும் விரிப்பதுமுண்டல்வா? ஆனால், நூலைப்பற்றி விளம்புவதற்கு அதிகமாக ஒன்றுமில்லாத போது மட்டுமே அவ்வாறு நிகழுமென்பதைத்தான் அருளம்பலவனுரின் பதிற்றுப் பத்து ஆராய்ச்சியுரை என்ற நூலுக்குப் பேரறிஞர்களால் வழங்கப்பட்ட வாழ்த்துரைகளும் அணிந்துரைகளும் தெளிவுபடுத்தின.

எனவே, பண்டிதமணி அருளம்பலவனுரை அவரது தமிழ்த் தொண்டிலேதான் காணவேண்டும். அறிஞர் பலருக்கு அச்சமூட்டிய பதிற்றுப் பத்தினை ஆராயும் துணிவு இவ்வளவு எனிய ஒல்லியான மனி தருக்கு எவ்வாறு வந்ததென்று சிலர் என்னலாம். ஆனால் புரிந்துகொள்வதற்குத் துண்பமான ஒரு பழையவரையை உடைத்தாயிருந்த பதிற்றுப் பத்துக்கு விரிவும் விளக்கமும் வாய்க்கப்பெற்றதோர் உரையினை வகுக்கப்பெற்றதன் மூலம் தமிழ்கற போருக்குத் தடையாயிருந்த பூட்டினைத் திறந்துவிட்டவர் அவர்தான்:

அவரது நுண்ணிய ஆராய்ச்சித் திறையும் சலியாத உழைப்பினையும் மெச்சிய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரா

சிரியர் டாக்டர் மு. வரதராசன் “உரையாசிரியர் திருவாளர் அருளம்பலம் அவர்களின் இலக்கியப் பயிற்சியும் ஆராய்வுத் திறனும் போற்றற்குரியன. பண்டைய மரபினையுக் காத்து முன்னைய உரையையும் போற்றித் தாம் கானும் புதிய உரைப் பகுதிகளையும் இயைபுபடுத்தி இதனைத் தந்துள்ளார். அடிக் குறிப்பாகும் மேற்கோளாகவும் அவர் எடுத்துக்காட்டியுள்ள குறிப்புக்கள் எண்ணில். பொறுமை மிக்க உழைப்புத் திறனும் நுண்ணிய ஆராய்ச்சிவன்மையும் விளங்கும் வகையில் ஆங்காங்கு அமைந்துள்ள விளக்கங்கள் பற்பலே” என்றார். இப்பாராட்டு மொழிகள் பண்டிதமணி அருளம்பலவனுரின் அறிவினையும், அவ்வறிவினாலே தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகம் பெற்ற நற்பயணையும் காட்டுவன்.

பண்டிதமணி அருளம்பலவனுர் பதிற்றுப்பத்துக்கு மட்டுமல்லாமல், மூலைப் பாட்டுக்கும் பட்டினப்பாலைக்கும் ஆராய்ச்சியுரை எழுதிய மறைமலையடிகளின் பாதையிற் சென்று திருமுருகாற்றுப் படைக்கும் பெரும்பானைற்றுப்படைக்கும் சிறந்த ஆராய்ச்சியுரைகள் எழுதியுள்ளார். அவர் திருவாசகத்துக்கும் உரையெழுதியுள்ளாரென்றும் அவ்வரை அச்சிலிருப்பதாகவும் கேள்விப்படும்போது ஒதுங்கியிருந்துகொண்டு அவர் செய்த ஒயாத தமிழ்த் தொண்டின் பெருமையே துலங்குகின்றது.

காலமுறைப்படி அமைக்கப்பட்ட பதிற்றுப்பத்து சேரமன்னர் சிறப்பினை விளம்புவது. போர்ச் செய்திகளை மிகுதியாகக் கொண்டது; சேர தேசத்தின் வளத்தினையும் வாழ்வினையும் சித்திரிப்பது. யாழின் வர்ணனையோடு தொடங்கும் பெரும்பானைற்றுப்படை உவமை நலன் மிகுந்தது; ஐந்தில் அழகையும் வாழ்வையும் காட்டுவதோடு பாணர் வாழ்வை விளக்குவது. ‘வீடு பெறுதற்குச் சமைந்தானோ இரவலை வீடுபெற்றுன் ஒரு வன் முருகனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்திய’

திருமுருகாற்றுப்படை முருகனது ஆறு படை வீடுகளை அழகுற வர்ணிப்பது; வழி பாட்டுச் சிறப்புக்களையும் முறைகளையும் இயம்புவது; உலக வாழ்வில் மாறி மாறித் தோன்றும் இனப் துன்பங்களைக் காட்டுவதன்மூலம் மெய்யறிவினைத் தோற்று விப்பது, நேரடியாக இறைவனை விளிக்கும் உணர்வுப் பாடல்களையும் பல்வகை நாட்டுப் பாடல் முறைகளைக் கையாண்டு அமைக்கப்பட்ட இசைப் பாடல்களையும் கொண்ட திருவாசகம் ஆழ்ந்த தத்துவங்களை அடக்கியது; ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்குவது.

இவ்வாரூன பல்வகைப் பண்புகள் பொருந்தப்பெற்ற நூல்களுக்கு அவற்றின் நோக்கமும் சுவையும் குறைப்படா வகையிலே அகல உரைகள் எழுதுவதற்கு ஆழமான ஆராய்ச்சியறிவும் அயரா உழைப்பும் அவசியமென்பது கூருமலே விளங்கும்; இதுபற்றி என்னிப் பார்ப்பவர்களுக்குத் தன்னையும் தன் கைப்பொருளையும் தேய்த்துத் தமிழ்த் தொண்டாற்றிய பண்டிதமணி அருளம்பலவனுரின் பெருமை புலனாகும்; அவரது ஆராய்ச்சியுரைகளைப் படித்துப் பயன்பெறப் போகிறவர்களோடு அவர் என்றைக்கும் வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கப்போகிறார்:

சுவர்க்கமென்பதோர் உலகம் உண்டென்பது உண்மையென்றால், அங்கும் அடக்கமும் அறிவும் குடிகொண்ட அரு

ளம்பலவனேர் பேராசிரியர் இளம்பூரணர், சேனுவரையர், நச்சினூர்க்கிணியர், அடியார்க்கு நல்லார், பரிமேலழகர், ஆறுமுக நாவலர், தாமோதரம்பிள்ளை, மறைமலையடிகள், சோமசுந்தர பாரதியார் முதலியதமிழ்ப் பேரறிஞர்களுடன் இனபுற்றிருப்பார்.

பண்டித மணி அருளம்பலவனுருக்கு யாம் செயத் தக்க கைம்மாறு யாது? ஆறு முகநாவலரும் தாமோதரம்பிள்ளையும் சபாபதி நாவலரும் தோன்றிய மண்ணிலே அவர் தோன்றிய பெருமையினையும் சாகித் திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற சிறப்பினையும் பேசி வழக்கம்போல வாய்ப்பந்தல் கட்டிக்கொண்டிருப்பதால் மட்டும் பயனில்லை. தமிழின் பெருமைகளைப்பற்றி வியந்து வியந்து பேசுவதிலே பலர் பொழுதைக் கரைத்துக்கொண்டிருந்த வேளையிலே உருப்படியான தமிழ்த் தொண்டாற்றியவர் பண்டிதமணி அவர்கள்: அவரது ஆராய்ச்சியுரைகள் எளிதிற் பலருக்கும் கிடைக்க யாம் வகை செய்யவேண்டும்: அவரது வரலாற்றினைச் செவ்விய முறையிலே வெளியிடவேண்டும். அவரது பணிகளை முறையாக மதிப்பிடவேண்டும்: அவர் காட்டிய வழியிற் செல்லத்தக்க அறிவினையும் அடக்கத்தினையும் துணிவினையும் எம்மிற் பலர் பெறவேண்டும்:

பண்டிதமணி அருளம்பலவனுரின் நினைவு தமிழ்க்கறும் உலகுக்கு ஒளிகூட்டுவதாக!

**அ. மு. பாரமசிவானந்தம், M. A., M. Lit.,
பேராசிரியர், பச்சையப்பர் கல்லூரி:**

காரைநகர்ப் புலவர் - பண்டிதமணி. சு. அருளம்பலவனேர் அவர்கள் இறையடியுற்றமை அறிந்தேன். அவர் நல்லுயிர் இறையருளால் இயைவதாக.

தமிழன்னையின் நலஞ் சிறக்கும் வகையில் பல்லாற்றாலும் அரும்பணி புரிந்த அன்னேர் மறைவு தமிழ் உலகுக்கு நட்ட மாகும். பல நூல்களுக்கு நல்லுரை கண்டும், ஆய்ந்து அரும்பொருள் உணர்த்தியும் தமிழ்த் தொண்டு செய்த அவர்தம் புகழ் பரவுவதாக!

காரைநகர்

பண்டிதமணி திரு. சு. அருளம்பலனாரவர்களின்
தேகவியோகம் பற்றிய

இரங்கற்பா.

ஸ்ரீமத் சி. சுப்பிரமணியதேசிகர், காரைநகர்.
தினவெண்பா

ஆண்டு பராபவ வைகாசி யைந்து பொன்நாள்
ஈண்டமா கார்த்திகை யெய்தச்சீர்—பூண்டோன்
அருளம் பலவ எடைந்தனனே யாடல்
அருளம் பலவ எடி.

வரலாற்றுசிரியம்

திருவள ரீழமாங் பெருவள நாட்டின்
சிரமென மருவித் திகழியாழ்ப் பாணத்து
மேலைத் திசையது வேலைகுழ் வுற்றது
மருதமு நெய்தலும் மயங்கிய மரபிற்
பலவித வளனும் நிலவு நலத்தது
தாளாண்மை மிக்க வேளாண் குடிகளும்
மற்றைய குடிகளு முற்றிடப் பெற்றது
பலவகைக் கல்வியும் பலவகைச் செல்வமும்
நிறைதரு மாந்த ருறைதரு சிறப்பது
உய்திற மருளுஞ் சைவவா லயம்பல
இடைதொறு மிடைதொறு மியைந்து திகழ்வது
காரைமா நகரெனும் பேரூ ராகும்;
அந்நகர் வடபால் மன்னிய வலந்தலைப்
பகுதியில் வாழ்ந்த தகுதிசால் மருத்துவன்
சுவாமி நாத னவர்மழு குடைய
சிதம்பரத் தெரிவையை இதம்பெற மணந்து
பெற்றநற் புதல்வன்; நற்றவர் கூறிய
அருளம் பலவனுய மருவும் பெயரினன்;
தொடக்கக் கல்வியல் விடத்துள பள்ளியில்
பயிலுங் காலையில் நயமலி தந்தையை
இழந்தே கல்வியில் தளர்ந்தன யைனும்
இருபான் வயதில் விரவிய அறிவிலை
ஆசிரிய பயிற்சிபெற் றுசிரிய ணாயினன்;

அன்றியும்,

சீரியாழ்ப் பாண ஆரிய திராவிட
பாஷாபி விருத்திச் சங்கப் பரீகைஷயில்
பிரவேச பண்டிதன் பாலபண் டிதனெனானும்
பட்டம் பெற்றே திட்ப முற்றனன்;
மதுரைமா நகரில் மருஉந்தமிழ்ச் சங்கப்
பண்டித பரீகைஷயில் பண்டித ணைனன்;
ஒவியக் கலையில் மேவிய திறமையால்
சான்றிதழ் பெற்றுத் தகைமை யெய்தினன்;
சொந்தலூ ரத்தில் சுப்பிர மணிய
வித்தியா சாலை முதலாப் பற்பல
வித்தியா லயங்களில் நற்றமிழ் பயிற்றி
உதவியா சிரியனுய்த் தலைமையா சிரியனுய்
ஆரூ ரூண்டுக ளரும்பணி யாற்றினன்;
நல்ல தம்பியும் இல்சிவ காமியும்
தந்த விஜய சௌந்தரம் மாவை
வாழ்க்கைத் துணைவியாய் மணஞ்செய்து கொண்டு
நல்லற மாகிய இல்லறம் பேணினன்;
அந்தநல் லறத்தின் வந்திடு பேரூய்
மகேசுவர நாதனே மகேசுவர தேவி
சிவானந்த நாதன் தியாகராஜ நாதன்
கலாதேவி தன்னெடு சிவயோக நாதன்
என்னும் மக்களை யீந்தநற் றந்தை;
மக்களுக் காற்று முதவியில் மிக்க
கல்வியி லுயர்வு மல்கிடச் செய்தனன்;
அஃதான்று,
பொருவிலாத் திருமுருகாற்றுப் படைக்கோர்
ஆராய்ச்சி யுரையினை ஆக்கிவெளி யிட்டனன்:
பெரும்பா ணைற்றுப் படையாய் வுரையினை
விரும்பவெளி யிட்டும், அருந்தமிழ் நூல்களில்
தானே யொப்புத் தனக்கா தலினால்
ஒத்த பதிற்றுப் பத்தென் றுரைக்கும்
நூலி ஞராய்ச்சி வேலையைத் தொடங்கி
அரியன வாய விரிவுகள் எழுதி
இருபாக மாக இனிதுவெளி யிட்டும்
சங்கநூற் பயிற்சியில் தகைமை யெய்தினன்;
அதனால்,
சாகித்திய மண்டலம் தரும் பரிசு பெற்றனன்;
பாராட்டு விழாவில் பண்டித மணியே
சங்கநூற் செல்வன் என்றித் தகுதிப்
பெயர்களைப் பெற்றும், உயர்பொன் னடை

பொற்கிழிப் பரிசில்கள் பெற்றுமுயர் வெய்தினன்;
 செந்தமிழ் நாட்டில் சிவதலம் பலவும்
 சென்று வணங்கிடப் பன்முறை யாத்திரை
 செய்தே யறிவுந் திருவுமெய் தியவன்;
 பலவகைப் பொருள்களில் இலகுநடை தன்னில்
 மேடைப் பேச்சும் வானேலிப் பேச்சும்
 நிகழ்த்தியெவரும் மகிழ்ந்திடச் செய்தனன்;
 கட்டுரை பலவும் பத்திரி கைகளில்
 வெளியிட்டதனால் விளங்கிடத் தெரித்தனன்;
 தெய்வச் செந்தமிழ்த் திருவருட் பாக்களைச்
 செவ்விதி னய்ந்திடச் சிந்தையிற் கொண்டு
 திருவாசக மெனும் திருவருள் நூலின்
 உரையா ராய்ச்சியை வரைதரு காலை
 அறிஞர்கள் பலரும் முறைமையி லெழுதிய
 பழைய வரைகளை விழைவொடா ராய்ந்தே
 இயைவன கொண்டும் இயைபில் வொருவியும்
 தன்கோள் நாட்டத் தக்கமேற் கோள்கள்
 நன்கு காட்டியும் நயம்பெற வெழுதினன்;
 அவ்வுரை யதனை யச்சுவா கனத்தில்
 முந்நாறு பக்கம் மன்னிட வேற்றினன்;
 தேக வியோக மாகுநாட் காலையும்
 சிலபக் கங்களை நலமுறு பிரதியோ
 டெசப்பு நோக்கி யச்சுக் கனுப்பினன்;
 தன்னு ராய்ச்சி யுரைக ளொவற்றையும்
 என்னே டாவளாய் இயற்றுங் காலையும்
 திருக்கோவை யாருரை தேருங் காலையும்
 களவிய ஹுரையினைப் பயிலுங் காலையும்
 உவந்தியான் சூறினும் கடிந்தியான் சூறினும்
 மனநிலை திரியாத் தனிநல முடையவன்;
 தனைக்கடிந் துரைப்பவர் எனையல திலரென
 அன்பொடு மொழியும் பண்புடை யொருவன்
 எனைப்பே ணினரில் தனிச்சிறப் புடையவன்;
 வயிற்றிடை வந்த துயர்ச்சி நீங்கச்
 சத்திர சிகிச்சை யுற்றிடப் பெற்றும்,
 அந்திய நிலையில் வந்த தளர்வினால்
 அரசினர் மருத்துவ மனையிடை யமர்ந்தும்
 உடல் நலம் குன்றின னயினும் திடமுறும்
 அறிவுநலம் குன்று தந்தம் வரையும்
 திருவாசக வுரை மருவுசிந் தையனைய
 சைவநா லாய்வினி லெய்தி மிருந்தனன்;
 இனையன பலவியல் அணிபெறு மன்னல்;

அருளாம் பலவனும் பொருவரும் நண்பன்;
 எழுநான் கிரட்டி தழுவிய வயதில்
 பராபவ ஆண்டில் விரிவுவை காசியில்
 ஐந்தாம் நாளில் வந்தவி யாழினில்
 இரவுப் பொழுது புலர்வதன் முன்னர்
 அமாவா சையினில் அமர்கார்த் திகையில்
 சிவசிவ நாமம் தழுவுநா வுடனே
 அருளினு லைந்தொழிற் றிருநடம் புரியும்
 திருச்சிற் றம்பல வாணன் திருவடி
 அருத்திபெற் றின்ப மலர்ந்து மன்னினனே.

சாந்திரஸ்து.

ஈழத்துக்குப் பெருமை தரும் உரையாசிரியர்

வி. செல்வநாயகம் B. A. (Lond) M. A. (Annam)

பேராசிரியரும் தமிழ்த் துறைத் தலைவரும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை:

ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாறு எழுதப்படுங் காலத்தில், அதன்கண் உரையாசிரியர் அருளம்பலவனுருக்கு ஒரு முக்கிய இடம் அளிக்கப்படும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் வாழ்ந்த புலவர்களும் எழுத்தாளர்களும் பலர்; எனினும், சிறந்த செய்யுளிலக்கியங்களுக்கு உரையெழுதி, அவற்றிலுள்ள சிறப்புக்களை எடுத்துக்காட்டி, அவற்றை மக்கள் மனங்கொண்டு படித்து அனுபவிக்குமாறு செய்துள்ள உரையாசிரியர்கள் மிகச் சிலரென்றே கூறலாம். பெயர் தெரியாத ஒருவர் புறநாளோற்றுச் செய்யுட்களுட் சிலவற்றிற்கு எழுதிய பழைய உரை செய்யுள் உரைகளெல்லாம் சிறந்தது. பத்துப் பாட்டு, கவி, சிந்தாமணி என்பனவற்றிற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரை, பழைய செய்யுட்களின் பொருளையும் அவை குறிக்கும் கவை முதலியவற்றையும் படிப்போர் தெளிந்துகொள்ளுதற்கு உதவியபோதும், சிற்சில இடங்களிலே அவர்கள் கண்டபடி கொண்டு கூட்டித் தம் வித்துவச் சிறப்பைக் காட்ட முற்பட்டதனால், அவர் உரை மக்களுக்குப் பெரும் பயன் அளித்துள்ள என்று கூற முடியாது. பாராட்டத்தக்க முறையிலே

பேராசிரியர் திருக்கோவையாருக்கு உரையெற்றினார், அவரைப் போலவே, அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகாரத்துக்கும் பரிமேலழகர் திருக்குறளுக்கும் உரைசெய்தனர். இந்த உரையாசிரியர் பரம்பரையில் வந்த அருளம்பலவனுர் பதிற்றுப்பத்து என்னும் சங்கநாலுக்கு இயற்றிய உரை அந்நால் நிலவுறுங் காலம்வரை நிலவக்கூடிய சிறப்பு வாய்ந்தது. சங்கநால்களுள் உரை கூறுதற்குக் கடினமான பலசெய்யுட்களைக் கொண்டுள்ள இந்நாலுக்குத் தெள்ளிய உரையொன்றை வகுத்து, யாவரும் இந்நாலைப் படித்து அனுபவித்தற்கு உதவியமை பாராட்டத்தக்க தமிழ்த்தொண்டாகும். ஈழநாடும் ஒரு சிறந்த உரையாசிரியரைத் தோற்றுவித்துளது என்றநாம் பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளக்கூடிய வகையிலே அவ்வரை அமைந்துள்ளது.

பல ஆண்டுகளாகத் திருவாசகத்தை ஆராய்ந்து படித்து அனுபவித்து அதற்கு ஒரு உரை எழுத முற்பட்டு, அதை எழுதி முடிக்கமுடியாமற் போனது வருத்தத்திற்குரியதொன்றுகும். அவர் எழுதி முடித்ததை அச்சிட்டு மக்களுக்குப் பயன்படச் செய்தல் தமிழாரவும் கொண்ட ஈழத்துப் பெருமக்களின் கடனாகும்.

தன்னலமற்றுத் தமிழிற்கு உழைத்தவர்

ச. தனஞ்சயராசசிங்கம், B. A. (Hons) C. L. M. Litt.
தமிழ்விரிவரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.

பண்டிதமணி ச. அருளம்பலவனுரீன் அகால மறைவு தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு ஒரு பேரிழப்பாகும். இற்றைக்கு ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன் யான் பண்டிதமணி யை அண்ணுமலை நகரில் கண்டு உரையாடிய பொழுது அவர் பதிற்றுப்பத்திற்குப் புத்துரையொன்றனை எழுதி முடித்துவிட்ட தாகக் கூறினார். தமிழ்க்கல்விக்குச் சிறந்து விளங்கும் அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகம் அவரின் பதிற்றுப்பத்துப் பதிப்பினைப் பாடநூலாக ஏற்று அவரைச் சிறப்பித் துள்ளது. ஈழத்துச் சாகித்திய மண்டலமும் அன்றையின் அரிய முயற்சியினைப் பாராட்டிப் பொற்கிழியொன்றனை வழங்கியுள்ளது; அவர் என்னைக் காணும்பொழுதெல்லாம் தாம் திருவாசகத்திற்குப் புத்துரையொன்றனை எழுதிவருவதாகக் கூறினார். யானும் இப்புதிய தமிழ்ப்பணிக்கு

எற்றவர் அவரேயேனக் கூறி அவரை ஊக்குவித்து வந்துள்ளேன். அவர் திருவாசகம் பற்றிக்கொண்ட புதிய கருத்துக்களிற் சிலவற்றினைச் சென்ற ஆண்டில் திருக்கேதீசுரத்தில் யான் கேட்டுச் சுவைக்கேநர்ந்தது.

மெய்வருத்தம் பாராது பசிநோக்காது எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளாது கருமே கண்ணுக்கத் தமிழிற்கு உழைக்கும் புலவரொருவரை ஈழத்தவர் இழந்துவிட்டனர். அவர் நம்மைவிட்டு மறைந்தாலும் அவரின் தன்னலமற்ற தமிழ்ப்பணியும் செவ்விய வாழ்க்கை முறையும் யாவர்க்கும் என்றும் வழிகாட்டிகளாக அமையுமென எண்ணுகின்றேன்:

பண்டிதமணி அவர்களின் ஆன்மா சிவன் திருவடி நீழலில் சாந்தியடைவதாக.

பழகுதற்கு இனிய பண்டிதமணி

புலவர், ச. கு. அருணாசலம் எம். ஏ., பி. ஓ. எஸ். சேலம்.

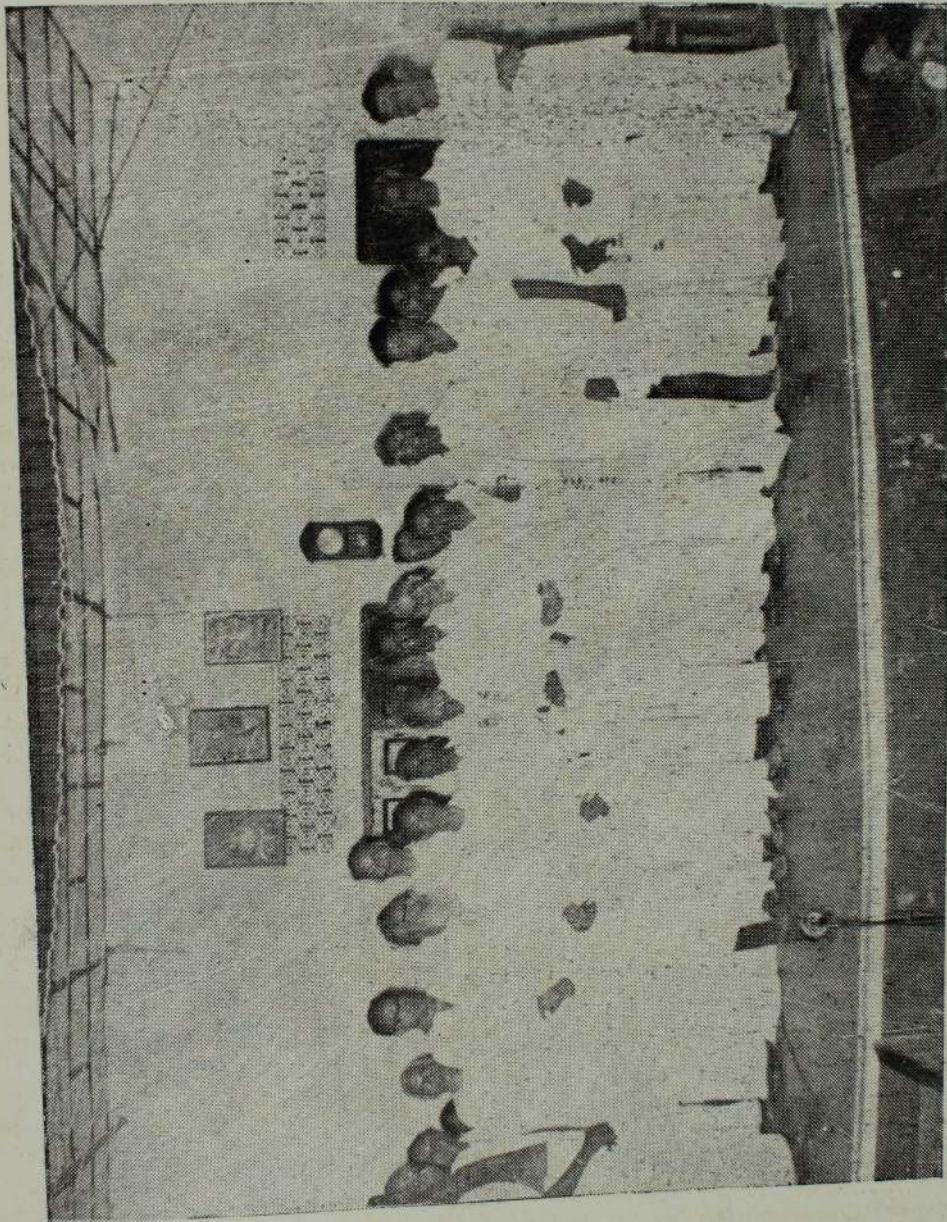
சங்கநூற் செல்வர், பண்டிதமணி ச. அருளம்பலவனுரோடு எனக்குச் சென்ற ஐந்தாண்டாகக் கடிதவாயிலாகத் தொடர்பு உண்டு. ஆயினும் சென்ற ஆண்டில் சென்னை வந்தபோது அவரைக் குடும்பத்தாருடன் காணும் பேறு பெற்றேன்.

‘புனர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சி நட்பாங் கிழமை தரும்’ [தான் – என்னும் குறளுக்கொப்ப ஒத்த உணர்ச்சியே நட்பாம் உரிமையைக் காணுமுன்னே எங்கட்டுக் கொடுத்தது. அவருடைய பதிற்றுப்பத்துரை உணர்ச்சி ஒத்த நண்பர் பலரை உண்டாக்கியது. அதில் யானும் ஒருவன். அருளம்பலவனுரைடைய பதிற்றுப்பத்து உரையை உள்ளாதிருத்தல், என் அளவிற்றன்று என்று எண்ணும் உணர்ச்சியை அது எல்லார்க்கும் ஊட்டவல்லது. நண்பரைப் பிரிதலினும் கொடுமை வேறில்லை.

பண்டிதமணி பழகுதற்கு இனியர்: எவ்யதோற்றம் உடையவர். ‘ஆகித்தோன்றும் பாங்கோர்’ என்பதற்கிலக்கியம் ஆனவர்: ‘பணியுமாம் என்றும் பெருமை’ என்னும் பொய்யில் மொழிக்கு இலக்கு ஆனவர்: அவருடைய குடும்பத்தார்க்கு என் ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்: அவர் பிரிவு அவர் குடும்பத்திற்கு மட்டும் இழப்பன்று. தமிழகத்திற்கே ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும்.

என்னி னிச்செயல் நமக்குள நெஞ்சமே இருந்த மிழ்க்குயர் ஞாலம் முன்னு சங்கநூற் செல்வன் பண்டித மணியேனக் கொண்டாடு சீர்த்தி மன்னு நற்பண்பு யாவையும் திரண்டதோர் வடிவு அருளம் பலவனும் நன்னராளை நல்லா சிரியஜை நண்பனையிழுந் தேமால்:

பண்டிதமணியவர்களுக்கு காலைரந்தர் இந்துக்கல்லூரி தடராசா ஞாயகார்த்த
மண்டபத்தில் நடைபெற்ற பாரடி விழாவில் பங்குகொண்ட அறிஞர் பெருமக்கள்.

அருளம்பலவனார்மகிமை

கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிளை Ph. D. (Cey); D. Phil (Oxon)
தமிழ்த்துறை, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், பேராதனை.

பிறந்தவர் இறத்தல் நியதி என்று தெரிந்தபோதிலும் சிலர் மறைவு சிலருக்குத் திகைப்பை ஏற்படுத்துகிறது. மரணத்தை வெல்லும் நோக்கமும், முயற்சியும் மனிதரிடம் நீண்டகாலமாக இருந்து வருகின்றன. பூதவுடலை நிலைநிறுத்தும் முயற்சியில் மனிதனுக்கு இன்னும் வெற்றிகிடைக்கவில்லை. ஆனால் புகழுடலை நிலை நிறுத்தும் முயற்சியில் மனிதர் சிலர் வெற்றியடைந்துள்ளனர். அந்தச்சில மனிதருள் அருளம்பலவனாரும் ஒருவர்.

அருளம்பலவனார் மறைவு தமிழ்நிறங்களுக்குத் திகைப்பையே தருகிறது. பதிற்றுப்பத்து, பெரும்பானுற்றுப்படை, திருமூருகாற்றுப்படை, திருவாசகம் என்றெல்லாம் தமிழிலக்கியங்களும், சைவரால்களுக்கும் ஆராய்ச்சியுரை செய்து தமிழின் பெருமையையும், சைவத்தின் மேன்மையையும் புத்தொளியோடு துலங்கச் செய்த பேரொளிப்பிழம்பான அருளம்பலவனார் மறைந்துவிட்டாரென்றால் காலன்செய்த கொடுமையால் ஏற்பட்ட திகைப்பைக்காலம்தான்மாற்றவேண்டும். பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரை அருளம்பலவனாருக்கு என்றும் ஒரு நினைவுச்

சின்னமாக இருக்கும். அவர் உயிருடன் வாழ்ந்த பொழுது, சில பரிசிலகளையும் ஓரளவு புகழையும், சங்கநூற் செல்வர் முதலிய பட்டங்களையும் அவருக்குக் கொடுத்த பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரை, இனி அவருக்கு உரிய புகழை வழங்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

அருளம்பலவனாரைக் கடைசியாகக் கொரவிக்கும் பேறு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்கே கிடைத்த தென்று நினைக்கிறேன். சங்க நூல்களுக்குப் புதிதாக உரை எழுத முற்பட்டவருக்குப் புதியதாக ஏற்பட்ட தமிழ்ச் சங்கம் கொரவும் கொடுத்தது பொருத்தமானதே. அருளம்பலவனார் தமிழ்ச்சங்க கலை விழாவில் பேசுவதற்குத் தேர்ந்தெடுத்த விஷயம், சேரரின் கொடைச் சிறப்பு என்பதாகும். அன்றைய பேச்சு அவர் பரந்த நூற் புலமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். பழந்தமிழிலக்கியங்களும், இலக்கணங்களும் அவரிடம் எவ்வாறு பணிபுரிகின்றன என்பதை முன்னர் அவர் ஆராய்ச்சியுரை களில் கண்டவர்கள், அன்று கண்முன்னாலேயே காணக்கூடியதாயிருந்தது.

தமிழ் ஞானப் பெருமலை.

வித்துவான். அ. மா. பரிமணம், எம். ஏ., எம். லிட்.,
தமிழ் விரிவுரையாளர், அழகப்பா கல்லூரி.

காலமும் இடமும் பண்டிதமணி அருளம்பலவனாரைக் காண உதவவில்லையேயன்றி, அவர்களைக் கேட்டறியவும், அவர்தம் நால்கள் வாயிலாகக் கண்டறியவும் தடைசெய்யவில்லை.

தமிழ் ஞானப் பெருமலையாய் அவர்கள் திகழ்ந்தமையினை அவர்தம் நால்கள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு உணர்த்திக் கொண்டேயிருக்கும். கபிலரை, பரணரை, மற்றைச் சங்கச் சான்றேர்களையான காணவில்லை; பரிமேலழகர், பேராசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் போன்ற தமிழ்ச் சான்றேர்களையும் காணவில்லை. அதைப் போலவே, பண்டிதமணி அருளம்பலவனாரையும் நான் நேரில் காணவில்லை: அவர்தம் புலமைத் திறத்தால் அடியார்க்கு நல்லார் போன்ற அருந்தமிழ்ச் சான்றேர்வரிசையில் இடம்பெற்று,

தொடர்ச்சியில் ஓர் ஒளிவிளக்காய்த் திகழ்கின்றார். தமிழும் தமிழ் மக்களும் உள்ளவரை அருளம்பலவனாருக்கட்டு ஒரு தனிச் சிறப்பான இடமுண்டு.

தங்கள் வீடும் நாடும் அறிந்த அளவில் புலமை ஒளி வீசி விளங்கிய அவர்கள் இன்று தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் முழுதும் சுடர்விட்டு விளங்குவதோடு, தெண்ணிலாமலர்ந்த வேணியனைத் தினம் நினைந்த இயல்பால், அப்பெருமானுடைய அளைத் தெலும்பு உள்நெகச் செய்யும் ஆனந்தமாக்கருணை வெள்ளத்தில் திளைப்பார் என்னினந்து ஆறு தல் கொள்ளவேண்டும்; கொள்வீராக.

அவர்தம் தமிழ்வாழ்வு புலவர் பாடும் பொற்புடையது. காவியம் பாடும் கவி னுடையது, அது அம்பலத்தடியான் அருளமைதியில் நிறைவெறுவதாக,

சால்பின் கரையிழந்தோம்

பண்டிதர் செ. சிவப்பிரகாசம்
ஆசிரியர், தாவடி, கொக்குவில்.

— ● —

நில்லாத இவ்வுலகில் நில்லாத உம்முடலைப்
பொல்லாத காலனூர் போக்கினரோ — நல்லோனே!
பண்டிதநன் மாமணியே பாரோர் துயர்கொண்டு
கண்ணிறைநீர் சிந்தினரே காண். 1

புத்திரரும் மித்திரரும் புன்மைத் துயர்கொள்ளப்
பத்தியிலை யானும் பரிதபிக்க — வித்தகனே!
மண்ணுலகோர் யாரும் மயங்கிக் கலங்கிடவோ
விண்ணுலகம் புக்கிர் விரைந்து. 2

நாறு வயசிருந்து நால்பலவும் ஆராய்ந்து
வீறு புலமை விளங்கவே — மாறிவ
உரை விளங்க வைப்பீரே என்றுன்ன ஊழால்
தரை கலங்கச் சென்றிரோ தான். 3

கல்வித் திறமும் கசடில் உரைத்திறமும்
பல்வித் தகர்க்கும் விருந்தாக — நல்லனவாம்
நூல்கள் எழுதி நுணுகிப் புலங்கொளுத்துஞ்
சால்போர் இனியாரோ சாற்று. 4

நூலின் உரை இழந்தோம் நூல்கேட்கும் வாயிழந்தோம்
சால்பின் கரையிழந்தோம் தக்கோனே! — காலன்
கருதா துனைக்கொன்று கல்விப் பெருக்கை
மருளாக மாய்த்தனனே மற்று. 5

‘அடக்கத்தின் உரு’

ச. அம்பிகைபாகன் B. A.

அதிபர், வைத்தீசுவர வித்தியாலயம், யாழ்ப்பாணம்:

பண்டிதர் சு. அருளம்பலவனுரை
நினைக்குந்தோறும், நினைக்குந்தோறும் அவருடைய அடக்கமான தோற்றமே என்மனக்கண் தொன்றுகிறது. அவரை ‘அடக்கத்தின் உரு’ என்று கூறுதல் மிகையாகாது. நுனிப்புல் மேய்வோரின் அட்டகாசங்கள் மலிந்திருக்கும் இக்காலத்தில், கற்றடங்கிய அருளம்பலனூர் போன்ற சான்றேரைக் காண்பதறிதலும் அரிது.

அருளம்பலவனுரை எனக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தவர் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையாவர். ஒருமுறை பண்டிதர் அருளம்பலவனுரைன் தகுதிகளைப்பற்றி நீண்டதோர் கடிதம் எழுதி, அதன் முடிவில் “இவருக்குச் செய்யும் உதவி, தமிழ்த் தாய்க்குச் செய்யும் உதவியாகும்” என்று எழுதியிருந்தார். அன்று தொடக்கம் அருளம்பலவனுருக்கு என்னால் செய்யக்கூடிய உதவிகளைச் செய்து வந்தேன்.

அருளம்பலவனார் தமது தமிழ்த் தொண்டுகளை பலவசதியீனங்களுக்கிடையே செய்துவந்தார். அவர் பெரும்பாலும் ஆசிரியத் தொழில் புரிந்து வந்த இடங்கள் தமிழ் வழங்காத இடங்களாக இருந்தன. அவ்விடங்களில் தமது ஆராய்ச்சியைப் பற்றிக் கலந்தாலோசிப்பதற்கு அறிஞர் களைக் காண முடியாது; நால்நிலை வசதி களும் கிடையா. மேலும் அவருக்கு நெடுங்காலமாகக் குடல் நோயிருந்து, சிலவருடங்களுக்கு முன் கடும் சத்திர சிகிச்சை பெற வேண்டியிருந்தது. இவ்வித இடையறகளிருந்தும், தமிழ் ஆராய்ச்சியில் இருந்த சிரத்தையே, அவரை மேலும் மேலும் ஊக்கி வந்தது. சிரத்தையிருந்துவிட்டால், எடுத்த காரியம் தவறாது கைகூடும் என்னும் உண்மையை நாம் உபநிடதங்களில் பரக்கக் காணலாம்.

அவருடைய சிரத்தைக்கு ஓர் உதாரணம்: சென்ற தைமாதத்தில் அவர் என்னச் சந்தித்தபோது, அவருடைய திருவாசப் பதிப்பைப் பற்றிப் பேச்சு வந்தது: நான் “சித்தாந்தம்” ஆசிரியர் மு. அரு

ணுசலம் திருவாசகப் பதிப்பொன்றை வெளியிட்டுள்ளாரென்றும் (அதைப் பார்த்தாற் பிரயோசனமாயிருக்குமென்றும்) அப்பதிப்பு சிதம்பரம் சென்று திரும்பிய பண்டிதை அப்பாக்குட்டியிடமிருக்கக்கூடுமென்றும் கூறினேன்.

அடுத்தநாட் காலை கடும் மழை, நான் தெல்லிப்பழைக்குச் சென்று வீடு திரும்பும் வழியில் பண்டிதை வீட்டுக்குச் சென்றேன். அங்குச் சென்றதும் பண்டிதர் அருளம்பலவனுரைக் கண்டேன். கண்டதும் திகைத்து விட்டேன். கடும் மழையையும் தமது உடல் நிலையையும் கவனியாது நான் குறிப்பிட்ட திருவாசகப் பதிப்பைத் தேடி மல்லாகம் வந்துவிட்டார். நான் காரில் போவதற்கே சிரமப்பட்டேன். அவர் பஸ்மூலம் போவதற்கு எவ்வளவு சிரமப்பட்டிருப்பார்!

இன்னுமோருதரணம்: அருளம்பலவனார் கடைசிக்காலத்தில் தாம்ரமுதிய திருவாசக உரையை வெளியிடுவதில் ஈடுபட்டிருந்தார். ஆசுப்பத்திரிக்குப் போகுமுன் ஒரு பகுதி அச்சாகிவிட்டது; மறு பகுதி அச்சுவேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. ஆசுப்பத்திரியில் அவர் நிலை மோசமாகி இப்பவோ பின்னையோ என்னும் நிலையிருந்தார். அப்பொழுதும் அவர் மனம் திருவாசகப் பதிப்பில்தானிருந்தது; அந்நேரத்திலும் “புறாவ்” தாள்களைப் பார்க்க விரும்பி, டாக்டர்களின் அநுமதி பெற்று அவற்றைப் பார்வையிட்டார்: இதுவல்லவோ சிரத்தையென்பது!

இந்நூற்றுண்டில் ஈழநாட்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டறிஞரும் சிரமேற் கொண்டு போற்றும் இரு நாற்பதிப்புக்கள் வெளி வந்துள்ளன. ஒன்று வித்துவ சிரோமணி கணேசையரின் தொல்காப்பிய உரைகளுக்குப்பக்கள்; மற்றையது அருளம்பலவனரின் பதித்தறுப்பத்து உரை.

பதித்தறுப்பத்து உரைமூலம் அருளம்பலவனுரைன் புகழ் என்றும் நிலவும் என்பதில் ஜயமில்லை.

மாண்புடையோரை மறக்க முடியுமா?

புலவர் செல்வி க. பூரணம் பி. ஓ. எல்.

உதவி ஆசிரியை, சழநாடு, யாழ்ப்பாணம்,

ஜியா அருளம்பலவனாரை நினைக்கும் தோறும் அவரது தோற்றும் கண்முன்னே வந்து நிற்கிறது. புன்சிரிப்புத் தவமும் முகம், அமைதியான தோற்றும், மென்மையான பேச்சு என்றுமே மறக்கமுடியுமா?

அவரை இறுதியாகச் சந்தித்த நான் பஸ்வண்டியில் யாழ்ப்பாணம் வரும் பொழுதாகும். சந்தித்தவுடன் சங்க நூற்றெல்லார் திருவாசகத்தின் ஒருசொல்லிற்கு எந்த அர்த்தம் சரியாக இருக்குமென வினாவினார். பண்டிதமணி அவர்களைச் சந்தித்துப் பழகிய நாட்கள் குறுகியனதான். அப்பொழுதெல்லாம் தமிழ் இலக்கியங்களில் அவர் தோய்ந்து தமது தமிழ் அறிவுக்கடலை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் தோண்டிவருவதைக் கண்டேன். வானுலகு புகுவதற்கு முதல்நாளும் ஆஸ்பத்திரிப் படுக்கையில் இருந்துகொண்டு அச்சிலிருக்கும் தாம் வரைந்த திருவாசக ஆராய்ச்சியரையினை மேற்பார்வை செய்த அவரின் தமிழார்வம் தானென்னே!

திருமுருகாற்றுப்படை, பெரும்பானைற்றுப்படை, பதிற்றுப்பத்து ஆகிய இலக்கியங்களிற்கு அழகிய உரை வரைந்துள்ளார். அவர் வரைந்த திருவாசக ஆராய்ச்சியரை அச்சிலிருக்கிறது. இவ்ஆராய்ச்சிகளுக்கு வேண்டிய நிழற்படங்கள், குறிப்புக்களைச் சேகரிக்க ஜியா சென்ற மார்கழித் திங்கள் தமிழகம் சென்று பல புனித தலங்களைத் தரிசித்தும் பல அறிஞர்களுடன் அளவளாவியும் வந்தார். 1962ம் ஆண்டு சாகித்திய மண்டலப் பரிசீபெற்ற பதிற்றுப்பத்து, அண்ணமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறையில் பாடப்புத்தகமாக இடம் பெற்றுள்ளது.

செந்தமிழிற்கும் சிவநெறிக்கும் அளப்பரும் தொண்டாற்றிப் பிறந்தபொன்னட்டிற்குப் பெரும் புகழ் தேடித்தந்து அந்நாட்டில் பிறந்த நம்மையும் உயர்த்திடும் சங்கநூற்றெல்லார் பண்ணியினை நாமும் பின்பற்றி அவரது ஆன்மா சாந்தியடைய வழி செய்வோம்.

A Big Loss

A. Maheswaranathan Esq.,
“Siva Siva”, Karainagar.

Dear Sir,

It is with deepest sympathy that I learnt about the passing away of your beloved father Panditamani S. Arulampalam from your letter received in this office today.

Panditamani was a great Tamil Scholar who rendered a distinguished service to the Tamil literature by his scholarly editions of Tamil Classics among which is the Padittup Pattu which was awarded a prize by the Mandalaya in 1962. His demise is a big loss to the Tamil literary activities in Ceylon.

Please convey the deepest condolences of the Sri Lanka Sahitya Mandalaya to the members of Panditamani's family.

(Sgd.) K. G. Amaradasa
General Secretary,
Sri Lanka Sahitya Mandalaya

சங்கநூற் செல்வர், பண்டிதமணி கு. அருளம்பலவனருக்கு

அஞ்சலி.

கே. பி. ஹரன் ஆசிரியர்: ஈழநாடு, யாழ்ப்பாணம்.

என் வாழ்க்கையிலே அருளம்பலவனரை என்றும் மறக்கமுடியாது. மேலான முறையில் அவர் பதிப்பித்த சங்க நூலாகிய பதிற்றப்பத்துக்கு ஈழத்து அரசாங்கம் பரிசு வழங்கியதும், காரைநகர் மக்கள் தங்கள் தவப்புதல்வரவர்களுக்குப் பெரு விழா எடுத்தனர். அந்த விழாக்காட்சிகளையும், அவருக்குப் பொன்னடைபோர்த்தும் பெரும் கௌரவம் எனக்குக் கிடைத்ததையும் எப்படி என்னால் மறக்குமுடியும்?

அப்பெரியார் அழகாகப் பதிப்பித்துள்ள அச்சங்க நூல்களைப் பார்க்கையில் அவரது அன்பும், அறிவும், புன்சிரிப்பு மலரும் முகமும் என் கண்முன்னே காட்சியளிக்கின்றது. அன்மையில் தமிழகத்துக்கு சென்றிருக்கையில், அந்நூலை அங்குள்ள தமிழ்ப்புலவர்கள் போற்றி அதில் ஒரு பிரதி கிடைக்குமா என்று ஆவலுடன் கேட்டனர்: அவரது புகழ் ஈழத்தைக்கடந்து தமிழ் கூறும் நல்லுலகளைத்தும் பரவியுள்ளவு உரை சிறப்பாகமுடிந்தது.

கடைசி முறையாக அப்பெரியாரைக்கண்டபோது திருவாசகத்துக்கு உரை எழுதி வருவதாகக் கூறினார்கள். மாணிக்கவாசகரின் அடிச்சுவட்டில் சென்று பல திருத்தலங்களின் படங்களையும் எடுத்துள்ளதாகவும் அந்தப் புனிதப்பணியை அநேகமாகப்பூர்த்திசெய்து விட்டதாகவும் அறிய பெருமகிழ்ச்சி. அதை அழகான நூலாக விரைவில் வெளியிட வேண்டும்: அதுவே அவரது ஆண்மாவுக்குப் பெரும்சாந்தியை அளிக்கும்

தமிழும் சைவமும் உள்ளவரை அப்பெரியாரின் புகழும் தொண்டும் வாழும்: வாலாம்பிகைசமேத வைத்தீஸ்வரப் பெருமானின் இன்னருளால் காரைப் பெருமக்கள் இப்பணியையும் நிறைவேற்றி புகழுடலுடனே வாழும் தங்கள் தவப்புதல்வரின் ஆத்மா சாந்தி அடையவும், சைவத்தமிழுலகம் உய்யவும் செய்வாரென்ற நம்பிக்கையுடனே என் அஞ்சலியை அப்பெரியாருக்கு சமர்ப்பிக்கின்றேன்:

நன்றி —

வித்துவான் மு. சபாரத்தினம்,
செயலாளர், தமிழ்வளர்ச்சிக்கழகம், காரைநகர்.

அமரர் பண்டிதமணி அருளம்பலவனரின் அரும்பெருஞ்சாதனைகளான ஆராய்ச்சியரைகள் என்றும் நின்று நிலவும்போது ‘நினைவுமலர்’ என்பது தேவையற்றதான்றாகும். ஆயினும் மரபினையொட்டி 31ம் நாளில் வெளியிடவேண்டும் என்பதற்காக மிகக் குறுகிய காலத்தில் எழுதியதவிய பேரறிஞர்களின் கட்டுரைகளை மொத்தமாக பண்டிதமணியின் வரலாறு கவிதை, அனுதாபச் செய்திகளுடன், பண்டிதமணியின் வரலாறு நினைவுமலர் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. விடயங்களை உதவிய போறிஞர்களுக்கும், மற்றும் பலவித உதவிகள் புரிந்த அன்பர்களுக்கும் உள்ளமார்ந்த நன்றியை உரிமைப்படுத்துகின்றேன்.

Donated by:

PROF. K. KAILASAPATHY

கல்விக் கொண்டல்

சந்தக்களிமனி சி. சின்னையாப்புலவர் அவர்கள், கச்சாயூர்.

—
கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆண்டு பராபவ திங்கள்வை காசியி லாரேடோன்று
வேண்டிய தேதி புகர்வார மாமதி வெய்யவனைப்
பூண்டுறை கின்ற திதியார ஞளிற் புகழ்புவிமேல்
நீண்ட “அருளம் பலவன்” பரத்தி னிறைந்தனனே.

அறுசீர் விருத்தம்

“பண்டித மணிமுற்”சங்கப்
பனுவலின் செல்வ ரென்றிம்
மண்டலம் மதிக்கும் பட்டம்
மருவிய அறிஞன் கல்விக்
கொண்டலென் றுரைக்குஞ் சீர்த்தி
கொண்டசா கித்ய மென்ற
மண்டலப் பரிசு பெற்றேன்
வளர்ப்பதிற் றுப்பத் தென்ற.

சங்கரு லாய்ந்து மேலாந்
தகுமுரை தந்தோன் தெய்வத்
துங்கவா சகங்க ஞக்கோர்
தூயநல் ஹுரையுஞ் செய்தோன்
இங்கிதச் சேரூ முன்ன
மெம்மைவிட் டகன்று ரின்னேர்
தங்கிளை யாகு மெங்கள்
தவப்பய னிருந்த வாறே.

—

மாவிட்டபுரம் கணேசயர் தமிழ்ச்சங்க ஆதரவில் நிகழ்ந்த இலக்கியவிழாவில்

சங்கநூற் செல்வரின் தலைமைப் பேரூரை.

தமிழ்மொழி மிகவும் பழமையானது. அது பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. தமிழ்தோன்றிய காலம் இன்னது என்று வலியுறுத்திக் கூறுதல் அரிதாகும். ஆரியர்கள் இந்திய நாட்டுக்கு வருவதன் முன் வடக்கே இமயம் முதல் தெற்கே குமரி வரையில் வழங்கி வந்த மொழி தமிழேயாகும். ஆதலின் முதுமொழியாகிய தமிழ், அநாதியென்றும் வழங்கப்படலா யிற்று.

“சதுர்மறை ஆரியம் வருமுன்
சக முழுவதும் நினதாயின்
முதுமொழி அநாதி யென
மொழிகுவதும் வியப்பாமோ”

எனப் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை கூறியிருத்தல் சிந்திக்கத் தக்கது.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நமது மொழி பிற தொன்மொழிகளைப் போல வழக்கு வீழ்ந்தொழியாது இன்னும் பேராற்றலுடன் சிறந்து விளங்குகின்றது.

கடற்கோள்கள்:

பண்டைக்காலத்துத் தமிழ் வேந்தர் தமிழைப் பொன்னேபோற் போற்றி வந்தனர். சங்கம் நிறுவி அதில் புலவர் பலரைத் தமிழை ஆராயும்படி செய்து தமிழை வளர்த்து வந்தனர். அவர்களால் இயற்றப் பெற்ற முதல் இடைச் சங்க நூல்கள் கடல்கோள் முதலிய ஏதுக்களால் அழிந்தொழிந்தன; இறையனர் களவியலுரை, சிலப்பதிகாரம் முதலியன பண்டைக்கடல் கோள்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

சங்க இலக்கியங்களாக நமக்கு இப்போது கிடைப்பன, கடைச்சங்க காலத்தில் இயற்றப்பட்ட பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை என்னும்நூல்களேயாகும். இவையெல்லாம் சொன்னயம், பொருணயம் வாய்ந்து கற்போர்க்குக் கழி பேருவகை பயப்பனவாய் விளங்குகின்றன;

பண்டைத் தமிழ் வேந்தரின் வீரம், ஆட்சிமுறை, கொடைத்திறம், மக்களின் பண்பாடு முதலியவற்றை அறிவதற்குக்

கருவியாய், தமிழ் மக்களின் அழியாப் பெருஞ் செல்வமாய் விளங்குவன் சங்க இலக்கியங்களோயாகும்.

தமிழ் வழக்கு:

பனிபடு நெடுவரையாகிய இமயத்துக் கும் குமரிக் கடலுக்கும் இடையே வழங்கியதமிழ்மொழி காலப்போக்கில் வடக்கே வேங்கடமலை முதல் தெற்கே குமரிக்கடல் வரை வழங்குவதாயிற்று. இவ் வெஸ்லை களுக்குப்பட்ட தமிழ்நாடு, தமிழகம் என வழங்கப்பட்டது. ‘வையக வரைப்பிற்றமிழகம் கேட்ப’ எனப் புறநானாற்றில் வருதலுங் காணக.

இத்தமிழகத்தைச் சேர, சோழ, பாண்டியர் என்னும் முடியடை வேந்தர் மூவரும் ஆட்சிபுரிந்து வந்தார்கள். இவர்களுக்கீழ் வேளிர் எனப்படும் குறுநில மன்னர்களும் ஆட்சிபுரிந்து வந்தனர்; இவர்களுள் ஆற்றல்மிக்க மன்னர்கள், தம்முடன் மாறுபட்டுப் பொருதற் கெழுந்த வேந்தர்களையும், வேளிர்களையும் வென்று தமிழகம் முழுவதையும் ஆட்சிபுரிந்து வந்தனர்.

கடலுக்குக்கடல் ஆட்சி:

சேரமான் பெருஞ் சோற்றுதியஞ்சேரலாதன் என்னும் சேரமன்னன் மேல்கடல் முதல் கீழ்கடல் வரையிலுள்ள பெருநிலப் பகுதியை ஆட்சிபுரிந்தமை “நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்ந்தது நின்வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும், யானர் வைப்பின்னட்டுப் பொருந” என்று புறநானாறு கூறுதலால் அறியலாம்.

பல்யானைச் செல்கெழுருட்டுவன் என்னும் சேர வேந்தன், மேல்—கீழ் கடல்களுக்கு இடைப்பட்ட நாட்டை ஆண்டமையைப் பதிற்றுப்பத்து கூறுகின்றது. வடக்கே விந்தமலை முதல், தெற்கே குமரிக்கடல்வரையில் புகழ்பரந்துவிளங்கியபகை வேந்தரை பெருஞ் சேரவிரும் பொறைவின் முன்னேர்கள் பொருது வென்றமை

யைக் “கடவுட் பெயரியகானமொடு கல் லுயர்ந்து தெண்கடல் வளைஇயமலர்தலை யுலகத்துத் தம் பெயர் போகிய ஒன்னார் தேய... கொற் மீம்ப்திய வுரவோர் மருகு” எனப் பதிற்றுப்பத்தில் வருதலால் அறியலாம்: நெடுஞ்சேரலாதான், கடல்பிறக் கோட்டிய செங்குட்டுவன் முதலிய வேந்தர்கள் இமயம் குமரி யென்னும் எல்லைக் ஞக்கு இடைப்பட்ட நாட்டில் மேலாகக் கூறப்படும் அரசர்களை வென்ற செய்தி யைப் பதிற்றுப்பத்து கூறுகின்றது.

அறநெறி ஆட்சி

பண்டைத் தமிழ் வேந்தர் அறநெறி அறிந்து ஆட்சி செய்தனர். அதனால் அவர்கள் திகிரி அறந்தெரி திகிரி எனப்பட்டது. நல்ல அரசியலுக்குத் தடையாகும் குற்றங்கள் தம்பால் நிகழாமற் கடிந்தனர்; அறந்தங்கும்படி செங்கோல் செலுத்தினர். “அறந்துஞ்சும் செங்கோலையே” என மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறையைப் புலவர் ஒருவர் கூறுதலும் இதனைத் தெளிவு படுத்தும். பசி, பிணி, பகை என்பன தம் நாட்டில் நிகழாது காத்தனர். மழை பருவந் தப்பாமற் பெய்தது. நிலம் பலனைப் பொழிந்தாற் போல மிக விளைந்தது. குடிமக்கள் ஒருவரை யொருவர் நலியாமலும், பிறர் பொருளை விரும்பாமலும், நல்லறி வுடையவர்களாய், நோய், பசி, முதலிய வற்றுல் நலியாது நெடுங்காலம் வாழ்ந்தார்கள். படைவீரர்கள் தம் போர்த் தொழிலை மறக்கும்படி நெடுங்காலம், போரின்றிச் சமாதானமாக ஆண்டுவந்தனர். நாட்டில் பகையின்மையின் ஒரு ஊரை விட்டு மற்றொரு ஊருக்குச் செல்லுதலாகிய பதிப்பெயர் தலைக்குடி மக்கள் அறியாதிருந்தனர்.

ஈதல் இழிவு

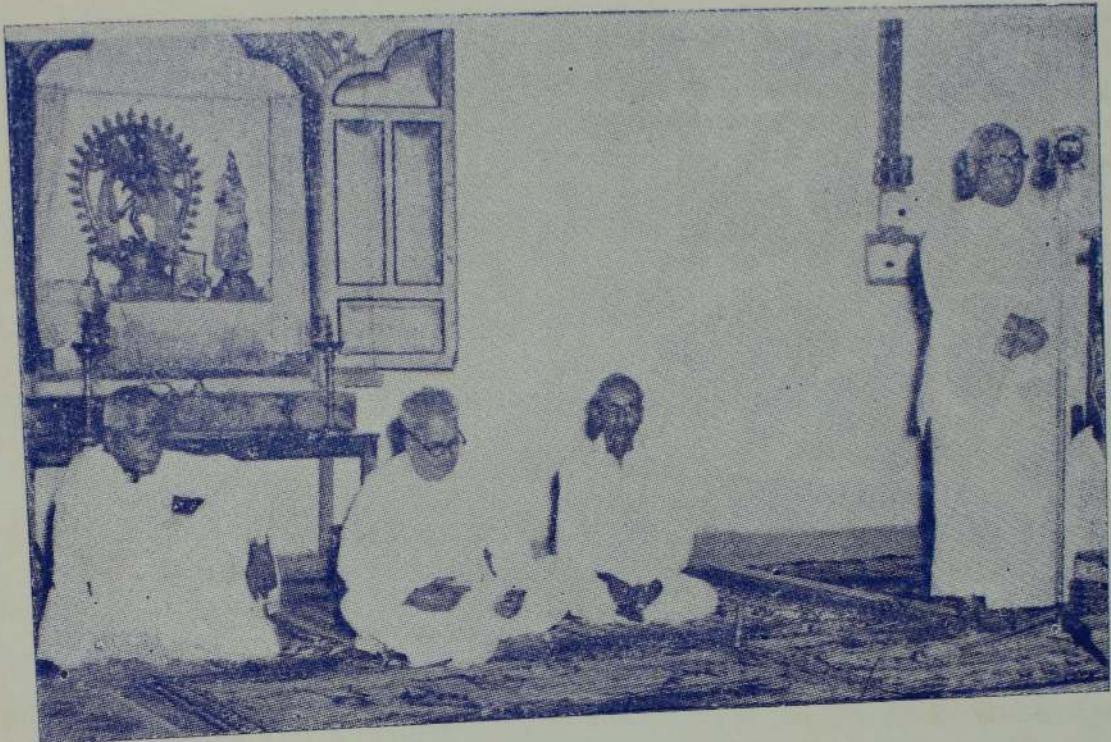
பண்டைக்காலத் தமிழர் ஈயென இரத்தலை இழிவான தொன்றுகக் கருதினர். ஈயேன் என்றலை அதனினும் இழிவாகக் கருதினர். கொள்ளெனக் கொடுத் தலை உயர்வாகக் கருதினர். முடியடை

வேந்தர்களும் குறுநில மன்னர்களும் பிறசெல்வர்களும் கொடையிற் சிறந்து விளங்கினர். கொடுத்தலையே ஒரு கடமையாகக் கொண்டார்கள்.

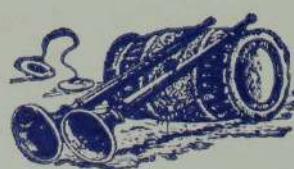
இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதான் என்பான் ‘கொடைக்கடனமர்ந்த கோடா நெஞ்சினனுய்’ விளங்கினான். தன்பால் வந்த இரவலர்களுக்கெல்லாம் வரையாது வழங்கினான். முன்பரிசில் பெற்றவர்களே பின்னர் வந்தாலும் அவர்களுக்கும் வரையாது வழங்கினான், ‘ஒருநாட் செல்லலை இருநாட் செல்லலை, பன்னட் பயின்று பலரோடு செலினும், தலைநாளன்ன விருப்பினன் மாதோ’ எனப் புறநானாற்றில் வருதல் பன்னாள் பலரோடு சென்றேருக்கும் மிக்க விருப்பத்தோடு கொடுக்கும் தமிழ் வேந்தரின் கொடைச்சிறப்பைக் காட்டுவதாகும்.

பாரி என்னும் வள்ளல் கொடைத் திறமுடையவனுய் விளங்கினான். மாரியைப் போல வரையாது வழங்கினான். பாரியின் பின் செல்வக் கடுங்கோவழியாதன் என்னும் சேரவேந்தன் கொடைத் திறம் வாய்ந்து விளங்கினான். ஒரு சிறந்த கொடையாளிக்கு இருக்க வேண்டிய, கொடுத்த பொருளை என்னி வருந்தாமை கொடுக்கும் தோறும் மகிழாமை, கொடுக்குந்தோறும் மிகுதியாகக் கொடுத்தல் முதலிய குணங்கள் உடையவனுய் இவன் விளங்கினான். தம்மறுமைப் பயன் கருதாது, இரந்தோர் வறுமை நோக்கியே கொடுத்தார்கள்.

மக்கள் வாணிகம், கைத்தொழில், வேளாண்மை முதலிய தொழில்களிற் சிறந்து விளங்கினார்கள். சிறந்த பண்பாடுடையவர்களாய் விளங்கினார்கள். அறன்கடைப்படா வாழ்க்கையையும் பிறன்கடைச் செலாச் செல்வத்தையும் சிறந்தனவாகக் கருதினர். வேற்று மொழி வழங்கும் நாடாகிய மொழிபெயர் தேயத்தும் சென்று பொருளீட்டி வந்தனர். இனைய பல வரலாறுகள் பழைய இலக்கியங்கள் மூலம் அறியப்படும்.

வண்ணை வைத்திஸ்வர வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற
விழாவின்போது, பண்டிதர் அருளம்பலவனுர் அவர்களுக்கு
'பண்டிதமனி' என்ற பட்டம் வழங்கி. தங்கப்பதங்கமளித்து,
பாராட்டியபோது எடுக்கப்பெற்ற படம்.

பண்டிதமணி சூ. அருளம்பலவனர்

அருள். தியாகராசர்

(இலங்கை வானேலியின் தமிழ்ப் பேச்சுத் துறைத் தலைவர்)

சழமணித் திருநாட்டிலே, தொல்காப்பியம் முதலிய பண்டை இலக்கண நூல்களிலும், பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை ஆகிய சங்க நூல்களிலும், தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய சைவ நூல்களிலும், பெரும் புலமை பெற்றிருந்த பண்டிதமணி யோருவரைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இழந்து கையாறுற்றுக் கலங்குகின்றது.

பண்டிதமணி அருளம்பலவனர் ஒரு தமிழாசிரியராகத் தமது வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார். தமக்குக் கிடைத்த ஒய்வு நேரத்தையும் விடுதலை நாட்களையும், தமிழ் நூல்களைத் துருவித் துருவி ஆராய்வதிலும், அவற்றிற் சிலவற்றிற்கு உரை எழுதுவதிலும் செலவழித்தார்.

“உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித் தீணத்தே புவவர் தொழில்”

என்ற திருவள்ளுவ நாயனாரின் அருள்வாக்கிற கிணங்கப், பண்டிதமணி அவர்கள், சமுநாட்டிலும், தமிழகத்திலும் உள்ள கற்றறிந்த பெரியார்களையும், புலவர்களையும், பேராசிரியர்களையும் கண்டு மகிழ்ந்து உரையாடி இன்புறுவார்கள். இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், சேனவரையர், பரிமேலழகர், சிவஞானமுனிவர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் தொல்காப்பியம், பத்துப் பாட்டு, திருக்குறள் முதலிய நூல்களுக்கு எழுதிய உரைவளங்களையெல்லாம் நன்றாகக் கற்றுத் தெளிந்தவர். பண்டிதமணியவர்கள், தமது இளமைக்காலத்திலேயே, திருமுருகாற்றுப்படை ஆராய்ச்சியுறையையும், பெரும்பானாற் றுப்படை ஆராய்ச்சியுறையையும் எழுதித் தமிழுகிற்கு உபகரித்தார்கள். ஆயினும் இவர், சங்க நூல்களில் ஒன்றுகிய ‘பதிற்றுப்பத்து’ என்ற நாலுக்கு எழுதிய ஆராய்ச்சியுறையே இவரின் புகழை என்றும் நிலைநிறுத்த வல்லது. சொற் செறி வும், கருத்தாழழும், பொருட் பொவிவும்,

சேரமண்ணர் எண் மருடைய வீரம், வெற்றி, மரபு, மாண்பு, கொடை முதலிய வற்றை ஒருசேர அறிந்து கொள்வதற்குப் பதிற்றுப்பத்து பெருந் துணையாய் உள்ளது. இப்பதிற்றுப்பத்திற்குச் சுருக்கமான பழைய குறிப்புரை ஒன்றுண்டு. ஆனால், பண்டிதமணியவர்கள் எழுதிய ஆராய்ச்சியுறையோ, பழையவரை, ஒப்புமைப் பகுதி, சொல்லாராய்ச்சி, பொருளாராய்ச்சி, மேற்கோள் முதலியவற்றைக் கொண்டு நனி விளங்குகின்றது.

பண்டிதமணி அவர்கள் பல ஆராய்ச்சிப் பேச்சுகளை இலங்கை வானேலியில் மூலம் ஒலிபரப்பியிருக்கின்றார்கள். அதனால் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தத் தது. பண்டிதமணியின் வானேலிப் பேச்சுக்கள், அவருக்கிருந்த பழுத்த தமிழ்ப் புலமையையும் ஆராய்ச்சித் திறனையும் புலப்படுத்தின. பண்டிதமணியின் பேச்சை வானேலியில் மூலம் கேட்ட பேரறிஞர்கள், இலங்கை வானேலியையும், பண்டிதமணியையும் ஒருங்கே பாராட்டினார்கள்.

பண்டிதமணி அருளம்பலவனர் ஒரு நல்ல ஒழுக்க சீலராய் விளங்கினார். தன் நுடைய வாழ்நாளையும், வருவாயையும் கல்விக்கே அர்ப்பணித்தார். திருவருணைக்கலம்பகுத்தை இயற்றிய சைவ எல்லப்ப நாவலருக்கு அறிவுடைய, புலமை சான்றமனிவி உறுதுணையாய் இருந்து உதவியது போலப் பண்டிதமணி அவர்கள் எழுதிய ஆராய்ச்சி நூல்களுக்கெல்லாம் அவருடைய வாழ்க்கைத் துணையார் உதவி செய்து கொண்டே வந்தார்கள். இது அவர் செய்த தவப்பயனே.

கல்விக் கடன் பூண்ட பண்டிதமணி அவர்களின் உள்ளமானது இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சியுடன் அமைதி பெறவில்லை, சமயத்துறையிலும் சென்றது. சென்ற சில காலமாக அவர் திருவாசகம் என்ற

ஞானப் பனுவலுக்குப் புத்துரை காணும் நோக்கத்துடன், பல திருவாசகவரைப் பிரதிகளைக் கருத்துங்றி ஆராய்ந்தார்கள். தமது குடும்பத்துடன், மனிவாசகப்பெருமான் குருவருள் பெற்ற திருப்பெருந்துறை, தில்லைப்பதி, மதுரை, திருவாளூர் முதலிய சிவ ஸ்தலங்களையெல்லாம் தரி சித்தார்கள். அங்கே வேண்டிய குறிப்புக்களையெல்லாம் எடுத்து வந்தார்கள். அந்தோ! அவர் தமது கருத்து முற்றுப் பெறுவதற்கு முன்பாக வே விண்ணுல கெய்திவிட்டார்கள். இக்கருத்தை அவருடைய உற்றுர்களும், உறவினர்களும், நண்பர்களும் சேர்ந்து முடித்து வைப்பார்களென்றே நம்புகின்றேன்.

சிலவேளைகளில், ‘உற்றுரை யான் வேண்டேன், ஊர் வேண்டேன், பேர்

வேண்டேன்’ என்று யான் நினைப்பதுண்டு. ஆனால், ‘கற்றுரை யான் வேண்டேன், கற்பனவு மினியமையும்’ என்ற எண்ணம் எனக்கு ஒரு காலுந் தோன்றியதில்லை. பண்டிதமணி அருளம்பலவனுருடன் யான் கலந்து உரையாடிய இன்ப நினைவு அலைகள் என் உள்ளத்தில் என்றும் பசுமையாகவே இருக்கும். என் இனிய நண்பர் அருளம்பலவனுரை நினைக்கும்போதெல்லாம்,

“அன்ன நெடுந் துவசனிவர்க் காயுன் மிகக் கொடுத்தில்லேன யந்தோ! அந்தோ!”

என்ற எண்ணம் என்னை மேன்மேலும் உறுத்திக்கொண்டேயிருக்கும். அவரின் ஆன்மா இறைவன் திருவடியிற் சாந்தி யடைவதாக.

கவி யோகி மகாவீஷ் சுத்தாநந்த பாரதி பாராட்டு விழாவிற்கு அனுப்பிய செய்தி

செந்தமிழ் விரும்பும் செவ்வியர் வாழ்க!

தமிழர் பண்பாட்டைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவன சங்கநூல்களே. அவற்றுள் எட்டுத்தொகை தமிழரின் வீரத் திருவையும், பொதுநலப் பணியையும், காதற் சிறப்பையும், கற்பின் எழிலையும், அரசர் மாண்பையும், அறஞ் செய் வண்மையையும் இயலோவியமாகக் காட்டும் இணையற்ற இலக்கியத் தொகுப்பாகும். இத்தொகுப்பில் பதிற்றுப்பத்து சேரமன்னர் வீரத்தையும் போர்த் திறனையும், தமிழரின் வண்மை உண்மை தின்மை செம்பைப் பண்புகளையும் விளக்கும் அரிய பாடலாகும். பத்தில், முதல் இரண்டும் கிடைத்தில். மீதி எட்டில் கண்ணர், கபிலர், கோதமர், பரணர், காக்கைபாடினியார், அரிசிற்கிழார். காப்பியனர், பெருங் குன்றார்க்கிழார் ஆதிய பெரும் புலவர்கருத்துக்களைக் கண்டு இன்புறுகிறோம்.

இந்த அரிய சங்கநூலுக்குப் பழைய உரைகள் உண்டு; எனினும் காலத் திற்கேற்ற உரை வகுத்த அருளம்பலப் புலவரின் அறிவுப் பணி தமிழலகம் போற்றத்தக்கதாகும். இவ்வுரை நயத்தைப் பாராட்டும் புலவர்மணிகளுக்கு நன்றி. தமிழ்—சௌவம் என்றால் ஸ்ரீ நாவலரின் யாழ்ப்பாணத்தையே என்னுள்ளாம் நினைக்கிறது.

நாவலர் ஏற்றிய விளக்குச் சுடர்விட்டொளிர்க! எந்தாய் வாழ்க.

காரைநகரில் நடைபெற்ற பாராட்டு விழாவில் பாடப்பெற்ற

பாராட்டுக் கவிகள் .

(புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை, குருக்கள் மடம்)

894.81/92
VEN
ARJAR.

(அறுசிர் விருத்தம்)

1. சேரமன்னர் பதின்மர்புகழ் பப்பத்தாற் செய்பதிற்றுப் பத்திற் சேர் வீரமருள் கொடை படையின் வீருண்மை ஆட்சிமுறை மேன்மைப் பண்பு சேரங்களுட் டியற்கையெழில் வாழ்க்கைமுறை தெளிந்தெவரும் நன்கு கற்றுத் தேரவுரை தெரித்தருளம் பலப்புலவோய்! செயற்கரிய செய்தாய் நீயே.
2. உச்சிமேற் கொண்டுந்தன் உரைநுட்பம் பாராட்டி உவந்து வாழ்த்த நச்சினார்க் கிணியரிலை நயஞ்சுவைக்க நற்பேராசிரியர் இல்லை மெச்சியுனை வியப்பதற்கு விதவசிரோ மணிபொன்னம் பலமிங் கில்லை இச்சையினால் இசைக்குமொதன் பாராட்டும் அன்பளவே இதன் மேலில்லை.
3. தொல்காப்பி யக்கடவிற் ருதைந்தாடி மறைபொருள்கள் தோற்று வித்தே ஒல்காப்பே ரிலக்கணத்துக் கொருவனெனக் கணேசையன் உயர்ந்தான் நீயும் தொல்காப்பி யங்களுளே தொன்மைபெறு பதிற்றுப்பத் துரையைத் தோற்றிப் பல்காப்பி யப்பயனுக் கொருவனெனப் பாராட்டும் பரிசும் பெற்றுய்.
4. நாவலர்செங் தமிழ்வசன நடையினு லிசைபெற்றார் யாழ்நா ஸீக்தே பூவுலகிற் சுவாமிவிபு லாந்தர் புகழ்படைத்தார் பொலியும் சங்கப் பாவுலகிற் பதிற்றுப்பத் துரைகண்டே சீரானம் பலவா நீயும் பூவுலவு நாமகளின் புதல்வனெனும் உரிமைபெறு தகுதி பூண்டாய்.
5. பரிசுக்கே நூலெழுதப் பகைபோட்டி பொருமையெனும் படைக ணோடு வரிசைக்கே யோடுகின்ற மாக்கள்குழு மாண்பிறந்த மான மென்னும் துரிசுக்கல் கொண்டறினார் சிந்தைத்தனைத் துளைக்கின்ற துழுள் நாப்பண் தரிசித்துன் பாராட்டில் மானசமாய் நின்றுகவி சாற்ற லுற்றேன்.

வாழ்த்துச் செய்யுள்

வாழியரு ளம்பலவன் வாழி தமிழ்மாபு
வாழி தமிழ்ப்பண்பு வையமெலாம் — வாழியே
நல்லாசிரியர் பரம்பரையோர் நன்கினிதாய்
எல்லா நலமு மிகைந்து.

ARCHIVES

நிறைவுடைய மனிதர்

வித்துவான் போன் முத்துக்குமாரன்

மனிதன் மிருகத்தைவிடச் சிறந்தவன். எங்குனம்? மனிதன் சிரித்து மகிழுவல்லவன்; மிருகம் சிரித்து மகிழுமியல்பு இல்லாதது. ஆகவே, மனிதன் சிறந்தவன் என்பர் சிலர். மனிதன் மானத்தைக் காக்க ஆடை அணிவவன்; மிருகம் மானத்தைக் காத்தலையே அறியாதது. எனவே, மனிதன் மிருகத்தைவிட மாண்புடையவன் என்பர் மற்றொரு சாரார். தொல்காப்பியர் வேறொரு காரணம் கூறுவர். மனிதன் பகுத்தறிதலாகிய ஆரூவது அறிவும் உடையவன். மிருகம் ஜம்பொறிகளாலும் அறியும் ஜந்தறிவு மாத்திரமே உடையது. ஆகவே, மிருகத்தை விட மனிதனே மேலானவன் என்பர் அவர்.

அவ்வாறு மனிதனை மற்றைய உயிரினங்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி மேம்படுத்துவதாய அறிவு ஒருவனிடத்தில் உள்ளது என்பதற்கு அறிகுறி யாது? ஒருவன் பல நூல்களையும் கற்று வல்லவனுதலோ, அளவில்லாத செல்வத்தைத் தேடவல்ல ஆற்றல் உடையவனுதலோ எனின் அவை அல்ல. அவையெல்லாம் அறிவுடைமையால் ஆகுமாயினும், அறிவுடைமைக்குப் பயன் அவை அல்ல. அங்குனமாயின், ஏனைய உயிர்கள் செய்யமுடியாத அரிய செயல்களைச் செய்வது அறிவின் பயன் தானே எனின் அதுவுமன்று. அற்ப அறிவுடைய தூக்கனாங் குருவி அற்புதமான கூட்டைக் கட்டுகிறதே! சிறிய உயிராகிய தேனீ சித்திரமாகத் தன் தேன் கூட்டைக் கட்டுகிறதே! அவற்றை நோக்க ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் செய்கையெல்லாம் எம் மாத்திரம்! ஆகவே, மனிதனிடத்திலேயே தனித்து வளங்கும் அவ்வறிவுடைமைக்குப் பயன்தான் யாது? எனின், அதற்கு வள்ளுவரே விடை தந்தருளியுள்ளார்.

“அறிவினால் ஆகுவதுண்டோ மிற்கினேய தன்னேய் போல் போற்குக் கடை”,
என்பது அவ்விடையமெந்த அருமைக்குறள்.

அறிவானது அன்போடும் அருளோடும் கலந்து தொழிற்படும் போதுதான் மனிதனின் மாட்சி புலனுகின்றது. அப்பொழுது தான் அவன் பிற உயிர்கள் செய்யாத பெருஞ்செயலைச் செய்ய வல்லவனுகின்றன. அறிவும் அன்பும் ஒருங்கு நிறைவெய்தப் பெற்றவர்கள் தம்மைப்பற்றிய நினைவு சிறிதுபொழுதாயினும் இன்றி, பிற உயிர்களைப் பற்றியே பெரிதும் சிந்தித்துச் செயலாற்றுகின்றார்கள். அவர்கள் தமது துன்பத்தைப் போக்குதலை மறந்து, பிறர்படும் துன்பத்தை நீக்கி இன்பம் ஆக்கவே இடையருது பாடுபடுகின்றார்கள்.

பிறர்க்குவரும் துன்பங்களோ பலப்பல் அவற்றுள் எல்லாம் பெரியது அறியாமையால்வரும் துன்பம். அறியாமையாகிய துன்பத்தாற் பிறர்படும் அல்லலை அறிந்து அவர்மேல் இரக்கங்கொண்டு, அவர் பொருட்டாக, தாம் வாழும் நாள் முழுவதையும் அர்ப்பணித்த அறிஞர்பெருமக்கள் முன்னாலிலும் சிலர் தோன்றினர். இந்நாளிலும் சிலர் தோன்றியுள்ளனர். அப்பெருமக்கள் அருளிய நூல்கள் அறியாமையை அகற்றி மக்களை மக்களாக வாழுவழிகாட்டுகின்றன. பசித்தவனுக்குக் கொடுக்கும் ஒருவேளை உணவு அவனுக்கு மட்டுமே, அப்பொழுது மாத்திரமே, துன்பத்தைப் போக்கி இன்பத்தை ஆக்கும். அறிஞர்கள் அளித்த நூல்களோவெனில் ஒரு காலத்தில் ஒருவருக்கும் மட்டுமன்றி உலகில் எல்லார்க்கும், எக்காலத்தும் அறியாமைத் துன்பத்தைப் போக்கி அமரவாழ்வு காணத் துணைசெய்யும்.

ஒருவனை மனிதனை மதிக்கச் செய்வது அறிவு. அந்த அறிவிற்குப் பயன் பிறர் துன்பத்தைத் தன் துன்பமெனக்கருதிப்போக்கல். பிறர்படும் துன்பங்களில் பெரியது அறியாமைத் துன்பம். அறியாமைத் துன்பத்தை அகற்றுதற்கென்றே அறிவு நூல்களைச் செய்யும் அருளாளர்பலர் முன்னும் தோன்றினர், பின்னும் தோன்றியுள்ளர். அந்த அருளாளரே நிறைவுடைய மனிதர். அருளம்பலவனுரும் அவ்வாறு நிறைவுடைய பெருமனிதருள் ஒருவராவர்.

சங்கநூற் செல்வர் பண்டிதர் அருளம்பலவனுர்

அ. சபாநாதன்.

ஸழவளநாட்டிலே சங்கநூல்கள், கந்த புராணம், பெரியபுராணம் ஆகியவற்றிற் குப் பாரதநாட்டுப் புலவர்களும் தலைவனங்கும் உரையாசிரியர் பரம்பரை வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை, சதாவதானம் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை, பிள்ளைப் புலவர் மக. க. வேற்பிள்ளை, சன்னகம் குமாரசுவாமிப் புலவர், வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையர் ஆதியோருடன் முடிவடைந்து விட்டது என்ற பழிமொழி ஸழத் தமிழன்னைக்கு ஏற்படாது காத்த கர்ம வீரன் பண்டிதர் அருளம்பலவனுர். இப் பேரறிஞர் இவ்வுல வாழ்வை நீத்து இறைவன் திருவடி நீழலை அடைந்த செய்தி கேட்டுத் திடுக்குற்றேன்.

ஸழநாட்டிலே பண்டிதர்களுக்குக் குறைவில்லை. பாடநூல்களுக்கு உரையெழுதும் பண்டிதர்களுக்கும் பஞ்சமில்லை. ஆனால், சங்கநூல்களிலே தமிழறிஞர்களுக்குப் பெருந்தொல்லையைக் கொடுத்து வந்த பதிற்றுப்பத்துக்கு உரை காண்பது எனிதான் செயல் அன்று. பண்டிதர் அருளம்பலவனுர் செயற்கருஞ் செயல் செய்வதற்கென்றே பிறந்தவர். திருமுருகாற்றுப்படை, பெரும்பாறுற்றுப்படை ஆகிய பத்துப்பாட்டு நூல்களுக்கு முதற்கண் விளக்கமான விரிவுரை கண்ட பண்டிதர் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக அயராது மேற் கொண்ட முயற்சியின் பயனாகப் பதிற்றுப் பத்துக்குச் சிறந்த ஆராய்ச்சியுரை எழுதிப் பேரறிஞர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றார். பண்டிதர் அவர்களை யான் கல்விக்காரியா வயத்தில் கடமையாற்றிய காலந்தொடக்கம் நன்கு அறிவேன். அவர்களுடன் நெடுங்காலமாக நெருங்கிப் பழக நேர்ந்தது. கொழும்புக்கு வரும்போது எனது குடிசைக்கும் வரத்தவறுவதில்லை.

பண்டிதர் அவர்களுடைய மாசற்ற தூய்மையான நெஞ்சினை அவருடைய புன்

முறவலே நன்கெடுத்துக்காட்டி நிற்கும். பண்டிதர் அவர்கள் சிரிக்கும்போது அவர்களுடைய இருகன்னங்களிலும் விழும் சிறுகுழியினைக் காணும்போதெல்லாம் எனது உள்ளம் இறும்புதெய்தும். ஆழந்தகன்றகல்விக்கும் நூன்மான் நுழைபுலத்துக்கும் கற்றறிந்தடங்கிய சான்றேருக்கும் எடுத்துக் காட்டாக வாழ்க்கை நடத்தியவர், பண்டிதர் அருளம்பலவனுர்.

திருவாசக உரையெழும்போது பழைய உரைகளையெல்லாம் படித்துக் குறிப்பெழுதிக்கொள்ளவேண்டும் என்ற பேரவாவினால், ஊன், உறக்கமின்றி, பல வீடுகளுக்கு அலைந்து திரிந்ததை யான் நன்கறிவேன்.

சாகித்தியமண்டலம் பண்டிதர் அவர்களுக்குப் பரிசு வழங்கியதன் காரணமாக அந்த மண்டலம் சிறப்புற்றதேயன்றி, பண்டிதர் அவர்களுக்கு எவ்வித பெருமையோ புகழோ ஏற்படவில்லை.

பண்டிதர் அவர்கள் மரணப்படுக்கையில் இருந்த போதிலும், திருவாசகவரைச் சரவைத்தாள்களை ஒப்புநோக்குவதில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பதை நோக்குமிடத்து, இந்நாலுரை வெளிவருவதில் அவருக்கிருந்த ஆவலும் ஆர்வமும் நன்கு புலப்படும்.

இந்நாலுரையினை விரைவில் வெளியிடுத் தமிழர் யாவரும் விலை கொடுத்து வாங்கி ஆதரித்து, அதனைத் தமிழலகில் நிலவச் செய்வதே பண்டிதர் அவர்களுக்கு யாம் செய்ய வேண்டிய கைம்மாருகும். அதுவே சிறந்த ஞாபகசின்னமுமாகும்.

பண்டிதர் அவர்களை இழந்து துயரும் அவருடைய மனைவி மக்கள் சுற்றத் தவர்க்கு எனது துக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் பண்டிதர் அவர்களுடைய ஆண்மா சாந்தியடையுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஓன்றாகும்

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை,
கலாசாலை விதி, திருநெல்வேலி.

இற்றைக்கு மூன்று மாசங்களுக்கு முன் ஒரு தினம் தயிழ் அறிஞரும் அடக்க முடையவருமான திரு. ச. அருளம்பலவு னர் அவர்களின் சந்திப்புக் கிடைத்தது. அவர்களை உபவித்தியாதிபதி அவர்கள் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தலைமை ஆசிரியர் பதவியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டிருந்தார்கள். இருவரும் அதுபற்ற யோசனை செய்தோம்.

வைத்தீசுவர வித்தியாலய அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களின் தூண்டுதலினாலும், எனது பெரிய வேண்டுதலினாலும், அருளம்பலவு னர் அவர்கள் தமது உடல்நலக் குறைவையும் பொருள் செய்யாது மேற்படி பதவியை ஏற்பதற்கு உடன்பாடு தெரிவிக்க வேண்டியவரானார்கள். நான் பெற்றும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அருளம்பலவு னர் அவர்கள் அந்தப் பதவியை ‘ஏற்கின்றேன்’ என்று சொல்லி வாய் முடமுன்னமே பல்லி சடாரென்றது.

அப்பால் வார்த்தையொமல் நான் தயக்கமுற்றேன். அருளம்பலவு னர் அவர்கள் வழக்கம்போலப் புன்முறை பூத்த முகத் துடன் எழுந்தார்கள். மேலும் ஆலோசித்துச் செய்யுங்கள் என்று மிருது வான் குரலிற் கூறி வழியனுப்பினேன். இந்த இறுதிச் சந்திப்பு என் மனத்திரையினின்றும் என்றும் அகலாது. தெய்வசங்கற்பத்தை யார் அறிவார்!

கடின கிரந்தமாகிய இருகுவமிசத் துக்கு உரை செய்து மறைந்தார்கள் மதிப்புக்குரிய கணேசையா அவர்கள். ஜயா அவர்களுக்குப் பின்பு கடினமான நூல் களுக்கு உரை செய்ய வல்லார் ஒருவர் நமது மத்தியில் வித்தியா விநோதராய் வீற்றிருக்கின்றார் என்ற ஓர் எண்ணம்-என்பாற் குடியிருந்து வந்தது. அது அருளம்பலவு னர் அவர்களுடன் முற்றுப்புள்ளி எய்தியது.

“நெருநல் உள்ள ஒருவன் இன்றில்லை என்றும் பெருமை யுடைத்தெல்லை வருகு”.

அழுதாபச் செய்தி

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கானுர் M. A., M. O. L., L. T., PH. D.
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

பண்டிதமணி சி. அருளம்பலவு னரின் மறைவு கேட்டு மனம் வருந்து கிறது. அப்பெரியார் சிறந்த புலவர். உயர்ந்த உரையாளர். பாராட்டத்தக்க பண்புடையவர். அவரது மறைவு தமிழகத்திற்கு ஒரு பெரும் இழப்பாகும். பண்டிதமணியின் குடும்பற்றிற்கு எனது ஆழந்த வருத்தம் உரியதாகுக.

வாழ்வுப் பெருநூலிலே ஓர் அத்தியாயம்

த. சுபாரத்தினாம்
அதிபர், யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி.

பண்டித அருளம்பலவனுர் அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்துச் செல்வதற்கு ஒரு சிலமணி நேரத்திற்கு முன்புதான் நான், அவரை யாழ்ப்பாண அரசினர் வைத்திய சாலையிற் காணச் சென்றிருந்தேன். நிலையற்ற இவ்வுலக வாழ்வினின் றும் நிலையான அவ்வுலக யாத்திரையை அவர் மேற்கொண்டு விட்டார், என்பதை நான் அப்பொழுதே அறிந்து கொண்டேன். அந்நீண்ட நெடும் பிரயாணத்தில் குறுக் கிட்டு இடர்ப்படுத்தி விட்டேனே என்று கூட நான் அவ்வேலோயில் எண்ணி அஞ்சி னேன். ஆயினும், ஆவிசோரும் அந்த நிலையிலும் தமது சக்தியை ஒன்றுகூட்டி எண்ணை அடையாளம் கண்டுகொண்டு மிகத்தீண்மான குரலிலே விடை பெற்றுக் கொண்டு — அப்படித்தான் கூறவேண்டியிருக்கிறது — அவர் மீண்டும் தமது யாத்திரையைத் தொடர்ந்தார். அந்தக் காட்சி என்றுமே என் நெஞ்சை விட்டகலாது.

சிறந்த தமிழரினராய்த் திகழ்ந்த பண்டித அருளம்பலவனுரவர்கள் சங்க நூல்களை விளக்கக் குறிப்புக்களுடன் பதிப் பிக்கும் ஆசிரியருமாய் விளங்கினார்கள். அவரிடம் குடிகொண்டிருந்த எல்லையற்ற பொறுமையையும், ஆழ்ந்த புலமையையும் கண்ட எவரும் அவர்பால் ஈடுபடாமல் இருக்கமுடியாது. தமிழையே தம் பெருவாழ்வாய்க் கொண்டிருந்தவராகையால் அவர் வேறு பற்றுக்களற்றவராயிருந்தார். தமிழின்மீது கொண்டிருந்த பேரிமானத்தின் காரணமாக அவருடைய உள்ளத்திலும் உலையாத உறுதியொன்று குடிகொண்டு விளங்கியது. அதனையும் அவர் வெளிக்காட்டிக் கொண்டதில்லை. அவருடைய அரும்பணியை நம்மவர்கள் ஊக்குவிக்கத் தவறியபோதும் அவர் இறுதி வரை தளராமல் அதனைத் திறம்பட ஆற்றியே வந்துள்ளார். இரவில் நெடுநேர மானாலும் அதிகாலையிலுங்கூடத் தமது ஏகாந்தப் படிப்பறையிலே அவர் அவ்வாறுந்

தமிழ்ச் சுவடிகளுக்கு முன்னால், மடிகாவிட்டு அமர்ந்திருந்து சிந்தனையில் முழுகி யிருப்பதை அவரை நெருங்கிப் பழகியவர்கள் அறிந்திப்பர். பழந்தமிழ்மரபு தவரூத சொல்லாட்சி, பொருளாட்சி என்பவற்றில் அவர் பெற்றிருந்த இணையற்ற பெரும்புலமை தமிழ்ப் பேரகராதி (லெக்சிக்கன்) ஒன்றை உருவாக்குவதிற் பயணப்பட்டிருக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். தமிழ் மக்களின் கைகளிலிருந்து வேகமாய் மறைந்து கொண்டிருந்த பழந்தமிழ்நூற் செல்வங்களைத் தேடி அவற்றின் தொன்மைச் சிறப்பினை உலகுக்களித்த ஒரு சில அறிஞருள் அருளம் பலவாறாகும் ஒருவராய்த் திகழ்ந்தார். சந்தர்ப்ப குழந்தீகள் துணைசெய்யா திருந்தபோதும் தாம் மேற்கொண்ட பணியைத் தமது புலமைத் திறத்தினால் மகத்தான் தொன்றாக விளங்கச் செய்துள்ளார்.

தமிழ்த்தாயின்மீது கொண்ட அளவிறந்த பக்தியோடு இத்தகைய அருந்தொண்டாற்றிவந்த பண்டிதரவர்கள் அதனை இடையிலே விட்டுவிட்டு மறைந்து போன துக்கம் அளப்பரிய தொன்றாகும்.

17ஆம் நூற்றுண்டின் தொடக்கப் பகுதியில் வாழ்ந்த சென்போல் தேவாலய அத்தியட்சகரும், ஆங்கிலக் கவிஞருமான ஜோன் டொன் (John Donne) ஒருமுறை நிகழ்த்திய உபதேசத்தின் ஒரு பகுதியைத் தான் நாம் இந்த நேரத்தில் நினைவுக்கரவேண்டியுள்ளது. தனி மனிதனுடைய வாழ்வு ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வோரத்தியாயமாகக் கொண்ட, மனிதவாழ்வுப் பெருநூலுக்கு இறைவனையே ஆசிரியங்க வைத்து, டொன் கூறிய உபதேசம் ஒன்று தான் சாலவும் பொருத்தமானதாகக் காணப்படுகின்றது.

“மனிதன் ஒருவன் இறக்கும்போது வாழ்வுப் பெருநூலிலிருந்து ஓர் அத்தியாயம் கிழிக்கப்பட்டுவிடுகிறது, எனக் கருத

லாகாது. அதற்குப் பதிலாக அவ்வத்தியாயம் இன்னும் சிறந்த முறையிலே விளக்கப்படுகின்றது என்பதே பொருள். ஒவ்வோரத்தியாயத்தையும் இவ்வாறு விளக்குதற்கு இறைவன் பலபேரை நியமிக்கின்றன. சில அத்தியாயங்கள் முதுமையால் விளக்கப்படுகின்றன; சில பின்யால் விளக்கம் பெறுகின்றன; மற்றும் சில போராலும்; வேறுசில, நீதித் தீர்ப்பாலும் தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன. ஆனால், இத்தெளிவிலும், விளக்கத்திலுமேல்லாம் இறைவனின் கைவண்ணம் பதிந்துதான் இருக்கின்றது. சிதறிக் கிடக்கும் அத்தியாய

எடுக்கொயெல்லாம் ஒன்றுதிரட்டி நால்வடிவந்தந்து அவற்றை மீண்டும் அப்பொது நாலகத்திலே ஒருவர்க் கொருவர் படித்துணர்ந்து கொள்ள வைப்பதும், அவனது பெருங்கருணைத் திறமேயாகும்..”

பண்டித அருளம்பலவனுரைப் பிரிந்து வாடும் உற்றூர் உறவினர்களும், தமிழ்ராஞ்சுர்களும் அனைவருமே சிந்தித்துத் தேறுதலடைவதற்குச் சாலவும் பொருந்துவதானாரு நற்சிந்தனை இதுவேயாகும்.

அவருடைய ஆன்மா சாந்தியடைக.

அநுதாபச் சேய்தி

சிவ. உ. சோமசேகரம்

முன்னொள் உதவி வித்தியாதிபதி.

பண்டிதமணி அருளம்பலவனுரைன் மறைவு தமிழ் உலகத்திற்கே அளவிடமுடியாத மாபெரும் நட்டமெனக் கருதுகிறேன். அவர் ஒரு சிறு அரசாங்கபாடசாலையிலிருந்தமையால் போலும் அவரின் பெருமையை நாடு வெகுகாலமாக அறிந்தில்லது. அரிய பதிந்றுப்பத்து ஆராய்ச்சிநூல் வெளியானதும் அவருடைய ஆர்வமும், ஆழ்ந்த அறிவும், ஆராய்வுத்திறனும் தமிழ் உலகத்திற்கு வெளியாய்து. அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட “சங்கநாற் செல்வர்” என்னும் பட்டம் சாலப்பொருத்தமே.

சங்கநாற் பணி முடிந்ததும் இறைவனருளால் திருவாசக ஆராய்ச்சியில் இறங்கினார். இப்பணி முடிவுறும் வரைக்கும் இப்பிறவி நிலைக்கவேண்டுமென்பதே அவரது சதா பிரார்த்தனை. ஆனால் இறைவன் திருவுள்ளம் வேறுகிறுந்தது. இறுதிநோய் அவரைப் பீடித்து வருத்தும் பொழுதும் அவர் சிந்தனை மனிவாசகரின் திருவாசகத் தேஜையே நாடியிருந்ததையான் அறிவேன்.

ஒரு பண்டிதரில் காணவேண்டிய பண்புகள் பல இவரில் சிறப்பாக அமைந்திருப்பதைக் கண்டு யான் மகிழ்ந்தேன். அவரது பரம்பரை அவர்தாடங்கிய சிறந்த பணியை நிறைவேற்றியது முக்கிய கடமையாகும். அவரது ஆன்மா சிவபதமடைந்து இன்புற்றிருக்கத் தில்லைக்கூத்தனைப் பிரார்த்திப் போமாக.

தமிழ்நிமயமான அருளம்பலப்பண்டிதர்

பொ. கிருஷ்ண சிவஸ்ஸை
பலாவி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கழகம்

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் பலாவி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கழகம் வெளியிடும் கலா வதிக்கு அக்கழகத்தின் வரலாறு பற்றி என்னை எழுதுமாறு பணித்தனர் வெளி யீட்டாளர். அங்கிருந்த ஆசிரியருள் (கோப்பாய்—பலாவி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கழகத்தாருள்) அதிகம் பழையவன் என்ற முறையிலேயே அதன் சரிதம் எழுதுமாறு தமியேனித் தூண்டினர். கணபதியை நினைந்து எழுத நினைத்தபோது அந்த மகாகணபதிக்குப் பதிலாகச் சைவநல்மாமணி யாகிய பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையின் ஞாபகமே முன் நின்றது. பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்திலே ‘அருணசலம்’ என்ற பெயரை அடிக்கடி கூறுவார்கள் பண்டிதமணி அவர்கள்.

“அண்ணு மலைம் அண்ணு போற்றி
கண்ணு ரமுதக் கடலே போற்றி”

என்ற அடிகள் அப்போதெல்லாம் அகத் தெழும். அண்ணுமலைக் கடவுள் நமக்கு மிகவும் அண்ணியன். கண்ணுக்கு அமுதக் கடல் போலத் தோற்றி எமக்கு அருளும் பெம்மான் அல்லவா அவன்? மணிவாசகப்பெருமான் திருவெம்பாவையிலுமல்லவா அண்ணுமலையானைக் ‘கண்ணு ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடி’ என்று நாம் அவன் நற்றுளைத் தொழுதால் அவன் எம் அரிய கண்ணுக்கு அமுதவடிவாகக் காட்சி அளிப்பான் என்று அருளியிருக்கின்றார். அந்த அண்ணுமலையில் அருணேசுவரனை அல்லவா பண்டிதமணி போற்றுகின்றார் என நினைப்பேன். சில காலத்தின் பின்தான் அவர் மனத்துட் குடிகொண்டவர் யாவர் என்ற உண்மை வெளிவரலாயிற்று. ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர், மகான் விவேகாநந்தர், சைவநல் நாவலர் ஆகியோரைப் பற்றிய கதைகள் இப்பெரியாருடன் மாலைநேரம் உலாவப் போகும்போது சம்பாஷ்ணயில் இடம் பெறும். அப்படி மாலை உலாப் போகும் ஒருதினம் பண்டிதமாமணி அவர் கள் சைவமாணவர் தம் சொந்தக் காலில்

நின்று தமது சொந்தக் கலாசாலையாகக் கோப்பாய் (இருபாலை) ஆசிரியர் கழகத்தை மதித்து நடக்கக் காரணராயிருந்தவரை ஒருவரும் நினைப்பதில்லையே என்று உள்ளுழைந்தார். அதனைப் பற்றி அவர்கள் கூறினால் நாம் அப்பெரியாரை நினைப்போம்; அவரைப்பற்றி வருங்காலத்தவருக்குக் கூறுவோம் என யான் கூறினேன். பிறமதத் தவர்கள் நடாத்தும் பயிற்சிக் கல்லூரி ஒன்றில் ஒரு பெரியார் பயிற்சிக்குச் சென்றார்களென்றும் சைவ மதத்தை விட்டுத் தம மதத்தைத் தழுவவோருக்கே அப் பயிற்சிக் கலாசாலை பொருத்தமாக இருந்தமையால் பயிற்சிப் பத்திரத்திலும் சைவமே தலை சிறந்ததாக மதித்தவராகையால் இப் பெரியார் பயிற்சிபெறுமலே தம் மனச்சாட்சிக்கு வஞ்சகமிழைக்காது வெளியேறினார் என்றும் அப்பெரியாரே சேர். பொன்னம்பலம் அருணசலம் இராமநாதன் போன்ற பெரியோர்களைக் கண்டு சைவருக்கு ஒரு பயிற்சிக் கலாசாலை வேண்டுமெனக் கேட்டு வற்புறுத்தி அப்பெரியார்கள் தம்மாலாவதனைச் செய்யத் தூண்டியமையாலேயே இருபாலையிலே அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கழகம் தோற்றலாயிற்று என விளக்கினார் பண்டிதமணி. இறுதியிலேதான் அப்படி அரும்பாடுபட்ட சைவாபிமானி காரைநகர் அருணசல உபாத்தியாயரென்றும் தாம் அவர் பெயரையே அடிக்கடி கூறுவதாகவும் பண்டிதப் பெருமகனார் கூறியபின்னரே தம் பெயர் வெளிவராமலே அருந்தொண்டாற்றிய அருணசலமணியைப் பற்றி அறிந்து உள்முருகினேன் அடியேன். இன்றும் உள்முருகுகின்றேன்.

பின்னர் பண்டிதராகிக் கோப்பாயிலே இரு வருட ஆசிரியர் பயிற்சிபெற வந்த வருள் ஒருவரும் தம் பெயரை இலக்கிய உலகிலே நிறுவினவருமாகிய அருளம்பல வனுரைப்பற்றிய பேச்செழுந்தபோது, பண்டிதமணி அவர்கள் (அப்போது திரு. அருளம்பலம் பண்டிதர்ப் பட்டம் பெறவில்லை. பயிற்சிபெறும் ஆசிரிய மாணவாராகவே

இருந்தார்.) காரைநகர் அருணசல உபாத் தியாயருடைய மிகநெருங்கின சுற்றுத்தவர் அவர் என அடியேனுக்கு அறிவுறுத்தினார். அருளம்பலவனாரைக் காணும் போதெல் லாம் அருணசல உபாத்தியாயருடைய ஞாபகம் என் அகத்தெழும். என்னை அறி யாமலே அருளம்பலவனாரை என் மனமார மதித்துப்போற்றுதல் என் இயல்பு. பெரிய ஒரு சான்றேருடைய இனத்தவராகத்தான் இருந்தளவில் அமைந்துவிடாது அருளம்பல வனார் படித்துப் பண்டிதப் பட்டமும் பெற்று, ஆராய்ச்சித்திறனும் வாய்க்கப் பெற்றுப் “பதிற்றுப்பத்து” என்னும் நாலுக்கு உரையுமே கண்டார். சங்ககால இலக்கியங்களுள் படித்துப் பொருளாறிய எவரும் இடர்ப்படும் இந்த நாலுக்கு விரிவுரை இல்லாக் குறையை நீக்கினார் அருளம்பலவனார். இவ்வுரைச் சிறப்பின் பெருமையால் எவரும் மதிக்கும் பெரும் பரிசும் பெற்றார் இப்பெரும் படிப்பாளி. இவர் செய்த இச்சேவையால் இவர் பெரிய உரை ஆசிரியர் வரிசையில் வைத்து மதிக்கக்கூடிய உயர்தனி நிலையும் பெற்றுவிட்டார். பத்துப்பாட்டு ஆற்றுப்படை ஒன்றுக்கு அரிய பெரிய ஆராய்ச்சி உரையும் வரைந்துள்ளார் இப்பண்டிதர். படித்துத் தேறிய அளவில் அமைந்துவிடாது தம் திறனை எல்லாம் தமிழ்த்தாயின் சிறப்புக்குக் கொடுத்த இவரை, இவரது அரும்

பெரும் தமிழ்த்தொண்டுகள் முற்றுப் பெறுதிருக்கையிலே இழந்த நம்மைவிடப் பேரிமுப்பாளர் வேறுயாருளர்?

ஆடம்பரமற்ற சர்வசாதாரண மனிதராகவே இவர் எப்பொழுதும் காட்சி தருவார். உயர்ந்த இலட்சியத்தோடுகூடிய எனிய வாழ்க்கையை வாழ்ந்து காட்டியவர் இப்பெரியார். கற்றேரைக் கண்டு காழுற ருத் தமிழ்த்துறை ஆராய்ச்சியை வளம் படுத்தினார் இந்த அறிஞர். சைவத் திருவாளர் சிவசங்கர சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய மாணுக்கராகத் தம்மை மதித்தவர் இந்த ஆராய்சிப் பண்டிதர். தேசிகரவர்களும் இவருக்குப் பெருமதிப்புக்கொடுத்து இவர் தம் ஆராய்ச்சித் திறனை எல்லாம் வளர்க்க வேண்டிய வேண்டியாங்குதவினார். திருவாசகத் திற்கும் ஆராய்ச்சி முறையிலே உரைகாண விழைந்து அந்த உயரிய துறையிலும் ஈடுபட்டிருந்தார் அருளம்பலவனார்.

புன்னிய உலகத்திலே பெருங்கவிஞர் பேருரையாசிரியர்கள் மத்தியிலே, தமிழ்ச் சுவையிலே தம்மை மறந்து தமிழ் மயமாக இப்பேரறிஞர் திகழ்கின்றார் இன்று. பிறவிப் பெரும்பயணை அடைந்த பண்டிதமனி அருளம்பலவனார் ஞாபகம் தண்டமிழுலகில் நன்றே நிலவுக.

~~~~~

இலங்கை வானேனியைச் சேர்ந்த நாவற்குழியூர் நடராசன் வெளியீட்டு விழாவில் எடுத்துரைத்தது

பொருள்நூறு கொண்டு பொதியத் தமிழ்செய்
அருநூல் பதிற்றுப்பத் தாய்ந்து — பெருநூல்
உரைசெய் யருளம் பலவளெனச் சேஞ்சே
வரையளவன் இங்குதித்தான் வந்து.

அனுதாபச் செய்தி

இ. தியாகராசா M. A., M. Litt.
அதிபர், காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி.

பொறை, தன்னடக்கம், ஆழ்ந்த அறிவு, ஆதியாம் நற்பண்புகள் உருவெடுத்தாற் போன்ற காட்சியே உயர்திரு. அருளம்பலவனார் அவர்களது தோற்று மாகும். அவர்கள் தம் அறிவின் மலர்ச்சியே அவரது பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியாகும். அவ்வாராய்ச்சியின் நுண்மான் பினைத் துருவி ஆராய்ந்து, இலங்கைக்

சாகித்திய மண்டலம் கௌரவித்தமை சாலப் பொருத்தமானதேயாம். பண்டிதர் அவர்களின் ஆராய்ச்சி இலங்கையில் மாத்திரமல்லாது, தமிழ் நாட்டிலும் பெரிதும் மதிக்கப் பெற்றுள்ளது. அவரது

தளரா ஊக்கமும், சமயப்பற்றும், மணி வாசகரது திருவாசகத்திற்கும் ஆராய்ச்சி உரைகாண ஊக்கியது. அதனிலும் அவர் வெற்றி கண்டார் என்பது மிகையாகாது. ஆனால், திருவாசக ஆராய்ச்சி அச்சுவாக மை ஏறும் சமயத் தில் அவர் அகால மரணம் எதியதினை என்னும் பொழுது கற்றேர் உள்ளம் துடியா நிற்கின்றது.

மதிப்புக்குரிய பண்டிதர் அவர்கள், காரைமாதேவிக்கு மாத்திரமன்றித் தமிழ் பேசும் நல்லுலக மனைத்திற்கும் ஓர் அணி கலமாக விளங்குகின்றார். அன்றை ஆன்மா சாந்தியடைவதாக !

S. Margabhandu Sarma, M. A.,
Sumaithangi, India.

To Maheswaranathan,

I am very shocked to hear death of Pandithamany S. Arulampalam. I am sure that I have lost a friend on whom I can depend upon. He is a stalwart among tamil scholars and I feel that he continues to live with me through his books which relish reading. I pray that the lord may give you solace and comfort in your bereavement.

காலஞ்சென்ற சங்கநூற் செல்வர் பண்டிதமணி சு. அருளம்பலவனுர்

மு. கு. சுப்பிரமணியம்,

“தாயுமானவர் இல்லம்”, காரைநகர்.

“கற்குநிலை கற்றுல் கருவி அவிழா தருளாய்
நிற்கு நிலை கற்பதுவே நீதம் பராபரமே”
— தாயுமானுர்.

வயிற்றை வளர்ப்பதற்காயும், மன்னை
பெண் பொன்னை வணங்குவதற்காயும் கற்
குங் கல்வியால் ஒருவருக்கும் இம்மை மறு
மைப் பயன்கள் உண்டாகாவாம்.

மேல்நாட்டாரின் கல்வி முறையைக்
கைக்கொண்டு கல்வியைச் சமய தருமத்தை
அடிப்படையாய்க் கொண்டு கல்லாமை
யால் மனிதர் இந்நாட்டிலும் பிற நாடு
களிலும் பாவமென்றால் ஏதும் பயமின்
றிச் செய்யத் தயங்குகிறார்களில்லை.

மனிதர் இந்திரியங்களையும், மனத்தை
யும் கட்டுப்படுத்தி அறவழியைக் கடைப்
பிடித்துக் காட்டுந் திருவருளே கண்ணகக்
கொண்டு பூரணமடையாவிட்டால் இம்
மானிட வாழ்க்கையால் உலகுக்குத் துன்ப
முண்டாகுமே அன்றி எள்ளளவும் பேரின்ப
மும், பேராற்றலும், பேரன்பும், பேரறி
வும் உண்டாகாவாம்.

“அறத்தி நுமாக்கமுமில்லை அதனை
மறத்தலினால் கில்லைக் கேடு”.

‘மனத்துக் கண் மாசிலங்குதல் அனைத்தற
ங்குல நீர் பிற.’

இப்பொய்யுலக வாழ்க்கைப் புலைச்சேரி
வாதனையைத் திருவருளை நாடித்தான்
தீர்க்கமுடியும். “சிவசிவ என்கிலர் தீவினை
யாளர், சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மானும்,

சிவசிவ என்றிடத் தேவருமாவர், சிவ
சிவ என்றிடச் சிவகதிதானே,” என்று
சிவத்தைப் பற்றி நிற்பவர் பண்டிதமணி
உயர்திரு. சு. அருளம்பலவனுர் போன்ற
ஒரு சிலரேயாவர்.

“இஸர் பறாகிய காரணம் நோற்பார்
சிஸர் பஸர் நோலாதவர்.”

இவர் ஆசிரியர் பதவியுடன் திருப்திப்
பட்டுக் கொள்ளாது, சங்க நூல்களையும்
சைவ சித்தாந்த நூல்களையும் ஒது உணர்ந்து
இக்கலைவளத்தில் வளர்ந்த திருச்செல்வரு
மாவர்.

மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த்
தொடங்கித் தானம் தவம் தருமஞ் சந்த
தமுஞ் செய்த சீலமுடையவர்.

தானங்களிற் சிறந்த தானம் வித்தியா
தானம். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகவும்
சீலிய இலட்சணமாய் உள்ளன இவர்கள்
யாத்த பதிற்றுப்பத்து உரையும், திரு
வாசக உரையுமாகும்.

“வீழ்நாள் படாமை நண்றுற்றின்
அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழி அடைக்குங்கல்.”

இச்சீலரின் ஆன்மா பேரும், பெரு
வாழ்வையும் மறுமையிலும் பெற்று ஆன்ம
சாந்தியை இவ்வெய்ய புவி பார்த்து விழித்
திருந்த அல்லற இறைவனிடம் பெற்றும்
பேரின்பத்தில் திமைக்க வேண்டுமென்று
வாழ்த்திக் கொள்கிறேன்.

பண்டிதமணி சு. அருளாம்பலவனர் அவர்களின் பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரை பற்றிய, **பேரினார்களின் கருத்து.**

மகாவித்துவான் பிரம்மஹீ சி. கணேசயர் அவர்கள்

பதிற்றுப்பத்து என்னுஞ் சங்கநாளின் இரண்டாம் பத்திற்கு, காரைநகர், பண்டிதர் அருளாம்பலவர்கள் ஒரு ஆராய்ச்சியுரை எழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இப்பதிற்றுப்பத்திற்குப் பழையவரை ஒன்றும் ஸ்ரீமாந் ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்ட புத்துரையொன்றும் உள்வாயினும், பண்டிதர் அவர்கள் பல நூற் பிரமாணங்களோடு விரிவான ஆராய்ச்சியுரை எழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். பல இடங்களில் அவர்களது உரை முன் ணைய புத்துரையினும் சிறப்பாகவே காணப்படுகின்றது. “நின் செல்வங் கேட்டொறும்”, “மழகளிறநிலீ மிரைப்பும்” “எழுமுடி கெழிலீய அகலம்” “வெய்துறவறி யா நந்திய வாழ்க்கை” “நல்லெழில் நெடும்புதவு” முதலாய தொடர்களுக்கு எழுதிய உரைக் குறிப்புக்கள் நோக்கத் தக்கன.

பன்மொழிப் புலவர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் M. A., B. L., M. O. L. அவர்கள்

“ஒரு கால் நூற்றுண்டு பதிற்றுப்பத்தில் ஈடுபட்டுப் பழகிய உள்ளத்தோடு இத்தகைய சிறந்த ஆராய்ச்சியுரையை அருளாம்பலவனர் அளித்துள்ளார். அவ்வரை இந்நாளில் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு விருந்தாகி இனித்து ஒளிவிடும் என்பதில் ஜயமில்லை”

மகாவித்துவான் திரு. ச. தண்டாணி தேசிகர் அவர்கள்

“நுண்மாண் நுழைபுலமும், சங்க இலக்கியங்களில் முறையான பயிற்சியும், பழையவரையாசிரியர்கள்பால் பற்றும், புலவரைப் போற்றும் பண்பும், செருக்கற்ற சிந்தையுமடைய அன்பர் காரைநகர் பண்டித அருளாம்பலவனர் அவர்கள், இத்தகைய ஆராய்ச்சியுரையைச் செந்தமிழ் உலகிற்கு அளித்துள்ளமை போற்றற குரியதே.”

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்:

“இக் காலத்தில் பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரை அமிர்தத்தின் அருமையறிந்து, ஆசி வழங்குவார் அரியராயினும் வானுலகவாசியாகிய டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் இதைக் கேள்விப்பட்டுக் காமுற்றுக் கசிந்துருகிக் கண்ணீர் வாரா ‘ஆசி வழங்குவார்களென்றே நான் கருதுகின்றேன். இவ்வரையின் அருமை பெருமை சிரமம் முதலியவைகளை அறிந்து மதித்தற்குரியவர்கள் ஜயர் அவர்கள்.’”

டாக்டர், மு. வரதராசனார், M. A.. M.O.L., Ph. D. அவர்கள்

“பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரையினைப் படித்து உவந்தேன். உரையாசிரியர் அருளாம்பலவனரின், இலக்கியப் பயிற்சியும், ஆராய்வுத் திறனும் போற்றற குரியன. பண்டைய மரபினையும் காத்து முன்னைய உரையையும் போற்றித் தாம் மேற்கோளாகவும் அவர் எடுத்துக்காட்டிய குறிப்புக்கள் எண்ணில், பொறுமை மிக்க உழைப்புத் திறனும், நுண்ணிய ஆராய்ச்சி வன்மையும் போற்றற குரியன்.”

அ. ச. நூனசம்பந்தன் ஐ. ஏ. அவர்கள்

“அருளாம்பலவனர் மிகுந்த உழைப்பை மேற்கொண்டு இவ்வாராய்ச்சியுரையை உதவுயினார். ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும், சொற்றெடுருக்கும் அவர் தருகின்ற மேற்கோளாட்சி அவரது பரந்து பட்ட புலமையைக் காட்டுகிறது.”

டாக்டர், மா. இராசமாணிக்கனார் M. A., L. T., M. O. L. Ph. D. அவர்கள்

“பண்டிதர் அருளாம்பலவனர் பழைய உரையை அகப்படுத்தி இனிய நல்லுரை ஒன்று வரைந்துள்ளார். இவ்வரை பாடலும், கண்ணறிப்புரையும், மேற்கொள்ளும் அகலவரையும் தொடர்ந்துள்ளிருக்கின்றது. இனிய செந்தமிழ் மொழி மற்றும் அகலவரையும் கொண்டு ஒளிர்கின்றது.”

மலர்ச்சி பெற்றவரும் இக்காலத்தில் இந்நல்லுரை இன்றியமையாததொன்றாகும்: இவ்வரையில் ஆசிரியரது நுண்மாண் நுழைபுலம் வெள்ளிடை விலங்கலெனத் தெரிகின்றது.”

வித்துவான், செ. சிங்காரவேலனூர் B. A. அவர்கள்

“தேர்ந்த புலமையும் அழுத்தமான இலக்கண அறிவும் வாய்ந்த தமிழ்ப் புரவலர் அருளம்பலவனுர் எழுதிய பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியரை, சங்கநூற்கல்வி குறைந்திருக்கும் இக்காலத்துக்கு ஒர் இனிய பேரூருகும். தமிழ்ப் புலவர்களுக்கும், தமிழாராய்ச்சி புரிவோருக்கும் இந்நால் விருந்தாகும்.”

பண்டித வித்துவான், கா. பொ. இரத்தினம் M. A., B. O. L., அவர்கள்

“பண்டிதர் அருளம்பலவனுர் பழுத்த தமிழ்ப் புலமை கனிந்த பெரியார், சங்கநூல்களைத் துருவித் துருவி ஆராய்ந்து தாம் பெற்ற பேரறிவினை, பிறருக்குப் பயன்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அரும்பணியாற்றியவர். இத் தொண்டைச் செய்வ தற்குப் பன்னாள் முயற்சியும், பரந்த ஆராய்ச்சியும், பெரும் பொறுமையும் இன்றி யமையாதன. அருளம்பலவனாரது தொண்டு தமிழ்மொழி வாழும் காலம் முழுதும் நிலைத்து நிற்கும் தொண்டாகும். வருங்காலத்து அறிஞர்கள் நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலத்துக்கர் போன்ற பெரும் உரையாசிரியர்கள் வரிசையில் இவரை வைத்துப் பாராட்டுவார்கள்.”

தமிழ்ப் பேராசிரியர், கலாநிதி க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

“பதிற்றுப்பத்து என்னும் தொகை நாலுக்கு சீரிய செம்மையுரை கண்டவர் பண்டிதர் அருளம்பலவனுர். சங்கச் சான்றேரின் உள்ளக்கிடக்கையைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவதற்காகவும், தம் உண்மைப் பொருளைத் துணிந்துகொள்ள வதற்காகவும் ஆசிரியர் எடுத்த முயற்சி பாராட்டுதற்குரியது. இந்நால் ஆராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுமென்பதில் ஐயமில்லை.”

அழுநாடு ஆசிரியர், கே. பி. ஹரன், அவர்கள்

“பதிற்றுப் பத்து என்ற நாலைப்பற்றி இதற்குமுன் நீங்கள் கேள்விப்பட்ட துண்டோ? சங்க இலக்கியமான இந்நாலை, “இரும்புக் கடலை” என்றார் பண்டித மணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். இந்த இரும்புக் கடலையைப் பதினைந்து ஆண்டுக்கு மேலாகவே கவைத்து, சண்டலாக்கி எல்லோரும் சாப்பிடும்படிச் செய்ய உதவியுள்ளார் பண்டித அருளம்பலவனுர் அவர்கள்.”

வெளியீட்டு விழாச் செய்தி

திரு. ச. நடேசபிள்ளை, B. A., B. L., F. R. H. S.

பதிற்றுப்பத்துக்குப் பண்டிதர் ச. அருளம்பலவனுர் எழுதியுள்ள ஆராய்ச்சியரை பலவகையிலும் பயன்படத்தக்கதாகும். இவ்வரையின் முதற் பாகம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளியிடப்பட்டுப் பல அறிஞர்களின் பாராட்டைப் பெற்றது. இப்பொழுது இவ்வரையின் எஞ்சிய பாகம் வெளிவருகின்றது. சங்க இலக்கியங்களை இக்காலத்தில் முறையாக, ஜயந்திரிபறக் கற்க விரும்புவோர்க்கு இத்தகைய ஆராய்ச்சியரைகள் பெரிதும் வேண்டற் பாலன. இவ்வாராய்ச்சியரையை ஊன்றிப் படிப்பவர்கள் சங்க இலக்கியங்களை எளிதில் விளங்கிச் சுவைக்கக்கூடிய திறம் பெறுவார்கள் என்று உறுதியாகக் கூறலாம். இவ்வரையாசிரியரது ஆழந்த சங்கநூற் பயிற்சி போற்றற்றுகிறது. இவ்வரையில் காட்டப்பட்டுள்ள நாற்றுக்கணக்கான மேற்கோள்கள் இவ்வாசிரியரின் பெரும் புலமைக்கும் நினைவாற்றலுக்கும் சான்று பகர்கின்றன. பல நுணுக்கமான ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் இவ்வரைக்குச் சிறப்பளிக்கின்றன.

University of Jaffna

257966

Library

ARCHIVES